JUBAL FLITSEN

Digitaal magazine van Jubal Dordrecht. Jaargang 59.

No. 2

DECEMBER 2020

INDOOR SPECIAL

Jubal Winter Guard

The Misters

Jubal Indoor Percussion

Jubal Winds

Het seizoen 2020 tot nu toe

Jubal Rubbish

Jong Jubal Winter Guard

Columns: AP en John F.!

INHOUD:

03 In gesprek met bestuursleden: *Ronald van der Windt* en *Diana Stegeman*
06 Historische foto: Sint Nicolaas-intocht 1978
07 Het seizoen 2020 tot nu toe
12 Even voorstellen: Tamara Houtsma
14 Back to the Future
20 Indoor Special: Jubal Indoor-beleid
22 Jubal Winter Guard
27 Jubal Rubbish
28 The Misters
30 Jubal Indoor Percussion
45 Column John Franken 'Winterkaart'
48 Jubal Winds
62 Jubal Rubbish
63 Hoe is het nu toch met *Tim van de Burgt?*
65 Hoe is het nu toch met *Laurent Callemin?*
67 Drum Corps in de media
69 Historische foto: Jubal All Star X-Mas Band in 2006
70 Het Jong Jubal-seizoen 2020 tot nu toe
75 Jong Jubal Winter Guard
77 Jong Jubal kerstgroeten
79 Nieuwe leden stellen zich voor:
80 Droominstrumenten
81 Uyt den Ouden Doosch
83 Column A.P.: *Zorgen...*
85 Uitsmijter/colofon
86 Sponsoren

Redactioneel

Beste Juballers, alumni, vrijwilligers, familie, vrienden, en fans,

Zoals John Franken het zo mooi verwoordt: *"Met de eerste editie zet je de standaard, en met de tweede editie zet je de lijn uit."* Alle redactieleden en bijdragers hebben wederom een fantastische Flitsen gemaakt, en dat zonder ook maar een keer *face-to-face* samen te kunnen komen!

De winter is begonnen, en zonder lockdowns kan dat voor velen al een moeilijkere tijd zijn. We maken de Flitsen met een belangrijk doel: verbinden. Bij het lezen van deze editie krijg je hopelijk een gevoel van trots. Hoe gaaf Jubal was, hoe gaaf Jubal is, en hoe gaaf Jubal zal zijn. Het is een passie die we allemaal delen, en die passie zorgt ervoor dat we ons verbonden voelen. Die passie zal ervoor zorgen dat we in 2021 weer een mooier Jubal kunnen gaan bouwen met elkaar.

Veel plezier met het lezen van de tweede Flitsen!

Maarten Walraven

In gesprek met nieuwe bestuursleden

Jubal is krachtig, Jubal is vereniging.

Door Melvin van der Werf

Met deze woorden opent Ronald van der Windt het interview die ik heb met de nieuwe bestuursleden. Ze luisteren naar de namen: *Ronald van der Windt* en *Diana Stegeman.*

Introductie

Ronald bekleedt de functie als penningmeester en dat doet hij niet voor de eerste keer. Hij was al een keer eerder penningmeester onder oud-voorzitter Cees Bogert en daarna Bert van Maaren.

Sinds 1980 is Ronald lid van de vereniging, eerst bij Jong Jubal, daarna in de jaren '90 en begin jaren 2000 behoorlijk actief binnen Jubal, als onder meer drum major, staf-coördinator, show designer en visual instructeur. In de jaren daarvoor (sinds 1988) en ertussen heeft hij baritone gespeeld bij Jubal en was sinds 2007 als actief lid gestopt. Toen vorig jaar Rob van Spijk aftrad in zijn functie als penningmeester, was Jubal op zoek naar een nieuwe penningmeester. Ronald wilde hiermee helpen en voelde zich geroepen als Juballer voor de vereniging klaar te staan.

Diana was in het verleden geen lid van Jubal, maar heeft wel altijd een groot "oran-

Ronald en Diana zijn samen al sinds januari bezig, dus hebben zij de corona-crisis ook van dichtbij meegemaakt op financieel vlak.

je" hart gehad voor de vereniging Jubal. Voordat haar dochter Agnes lid werd van Jong Jubal, was zij altijd wel een groot fan van de vereniging. Daarom werd de stap makkelijker om vrijwilligerswerk te doen binnen de vereniging toen haar dochter eenmaal lid werd van de club. Daarmee heeft zij in het verleden veelal atelier-werk verricht voor Jong Jubal en zij was daarmee wel een vaste kracht. Doordat zij ook altijd meeging naar wedstrijden en optredens, heeft zij ook veel contacten kunnen opbouwen binnen de club. Zij bestempelde dit als een warm familiegevoel en ziet Jubal ook als één grote familie, waardoor het leggen van contacten ook makkelijker ging.
Diana werd aangedragen door Walter van Kalkeren en Bert van Maaren om aan de slag te gaan als controller binnen Jubal en sinds afgelopen ledenvergadering is dit nu ook een officiële bestuursfunctie. In de jaren hiervoor was de controller altijd buiten het bestuur te vinden.

Coronajaar

Ronald en Diana zijn samen al sinds januari bezig, dus hebben zij de corona-crisis ook van dichtbij meegemaakt op financieel vlak. Zij geven beide aan dat Jubal gezond door dit jaar is gekomen, onder andere door subsidies en bijdragen vanuit de overheid, maar ook door behoud van leden.
Ronald gaf wel aan dat het belangrijk is om leden voor de vereniging te behouden, niet alleen voor financiële zekerheid, maar vooral voor de saamhorigheid. Ronald gaf tevens aan dat het gemis groot is om op vrijdag avonden met elkaar bij de bar te staan in het JMC. Ook vindt hij het erg belangrijk voor de vereniging Jubal, niet alleen vanwege het mislopen van inkomsten, maar vooral vanwege het gemis aan 'familiegevoel' wat de vereniging echt een 'ver-eeniging' maakt..
Diana vindt het belangrijk om dit - zodra het weer mogelijk is - snel weer op te pakken en daarmee ook het familiegevoel terug te laten komen binnen Jubal.

Toekomst

Wat hebben zij al visie de financiële afdeling binnen Jubal? Beide geven aan dat structuur van belang is. Dit om de administratie toekomstbestendig te maken en om ervoor te zorgen dat alles op een juiste wijze en professioneel gedocumenteerd staat. Ronald vindt het belangrijk dat niet alleen het huidige bestuur hier voordeel van heeft, maar vooral de volgende generaties. Hij vindt het belangrijk om de volgende generatie hierbij bij te betrekken. Daarnaast is het bestuur bezig met het

... Dit om het verenigings- en familiegevoel te behouden en op een vrijdagavond met een biertje en een frikandelletje samen te kunnen komen.

uitwerken van een functieboek. Functies en taken zouden veel beter verdeeld kunnen worden onder verschillende teams en commissies en daarbij gebruik makend van de kennis en expertise binnen de vereniging. Dit omdat hij vindt dat er veel meer kennis binnen de vereniging is dan dat er nu gebruik van wordt gemaakt.

Afronding

Als afsluiter van het interview hebben we gesproken over de laatste ledenvergadering van 25 september 2020. Ronald gaf hierin uitleg over het gebruik en onderzoek naar wellicht verbouwingsmogelijkheden van het JMC. Volgens Ronald is het belangrijk om voor Jubal een eigen plek te hebben en ook zeker te behouden. Dit om het verenigings- en familiegevoel te behouden en op een vrijdagavond met een biertje en een frikandelletje samen te kunnen komen.

Verder wil hij aangeven dat het belangrijk is de achterban bij Jubal bij te betrekken. Hij hoopt ook hiermee dat de kennis die binnen alle geledingen van de vereniging aanwezig is, meer gebruikt gaat worden.

Verder rondt Ronald af met de woorden waarmee hij dit interview begon:

Jubal is krachtig, Jubal is vereniging!

HISTORISCHE FOTO:

18 november 1978

Het is anno 2020 bijna niet voor te stellen, maar in 1978 had Jubal zich laten verleiden om geschminckt als Zwarte Piet de Sint Nicolaas-intocht van dat jaar te lopen. Het Geel-Zwarte-uniform leende zich het beste voor die gelegenheid, maar was niet bevorderlijk voor dit uniform. Gelukkig was dit ook het laatste optreden in dit uniform en dat naakte dat minder erg.

Jubal had nog geen color guard en in die tijd liep de percussion vooraan in het corps.

Het seizoen 2020
tot nu toe

Door Peter Franken
Fotografie: Ingrid van Schelt, Peter Franken

Na een welverdiende vakantie werd de draad opo vrijdag 28 augustus weer opgepakt. Na een positieve tendens van voor de vakantie was de hoop dat de maatregelen in september verder zouden worden afgeschaald, maar helaas kwam die wens niet uit. In september werd er nog wel buiten gerepeteerd op het terrein van Rijkswaterstaat...

Donder en bliksem

Vrijdag 28 augustus was het dan weer zover: de eerste repetitie stond weer op de planning. Na een vakantie waar de besmettingen weer licht opliepen en er al voorzichtig gesproken werd over een mogelijke tweede golf in oktober. De meeste Juballeden echter, althans die van de Horns en de Percussion, verzamelden zich bij de poort van Rijkswaterstaat. De color guard zou de volgende dag aansluiten. De dag die normaal gesproken de start van het na seizoen zou zijn, was nu meer een start van het seizoen 2021 geworden. Op de komende repetities zou er worden gewerkt om de basistechnieken weer aan te scherpen. Bij de hornline zijn er nieuwe oefeningen die samen met de percussion zouden kunnen worden uitgevoerd en zelfs in combinatie met een

visual-basics oefening. Na een korte 'bijpraat-sessie' en uiteraard het traditionele *eerste-vrijdag-na-de-vakantie-wachten-op-de-sleutel-van-de-truck-om-de-instrumenten-te-kunnen-pakken*, werd er tot laat na zonsondergang gerepeteerd op Rijkswaterstaat.
De volgende zaterdag zou de eerste van 4 open-repetities zijn en zou ook de color guard aansluiten. Helaas werd er dusdanig slecht weer voorspeld (donder en bliksem!), dat die repetitie (en dus ook de open-repetitie) werd afgelast.

Enige optreden afgelast

Een week later, op 6 september, stond er een optreden in Frankrijk gepland, maar in Frankrijk gingen de besmettingen de verkeerde kant op. Dat zou betekenen dat elk lid na terugkomst 10 dagen in quarantaine zou moeten blijven. Dat is natuurlijk niet te doen, dus helaas werd dit optreden ook afgelast.
Vrijdag 11 en zaterdag 12 september was het eerstvolgende repetitieweekend. Ook dit weekend werd gebruikt om de basistechnieken op een hoger plan te krijgen en werden de eerste muzikale stappen gezet om aan het showprogramma van 2021 te werken.

De ledenvergadering werd dit jaar online gedaan. Het bestuur was wel 'ouderwetsch' in het JMC te vinden, maar alle leden volgden die via Microsoft Teams.

Zaterdag was weer een open repetitie en deze keer kon hij wel doorgaan.

Finalsweek

Vrijdag 25 september was een bijzondere dag. Onder normale omstandigheden zou dit de laatste repetitie zijn voor de Europese kampioenschappen, door wie en waar die dan ook georganiseerd zouden zijn. Deze keer echter geen finale en dus ook geen vrijdagavondrepetitie. Er werd namelijk een ledenvergadering gehouden en voor het eerst in 109 jaar werd deze volledig on-line gehouden via Microsoft Teams. Een bijzondere vergadering waarbij een strak schema werd aangehouden en afwisselend via een PowerPoint-presentatie en sprekers voor de camera werden de financiën geëvalueerd en toekomstplannen van zowel staff als bestuur gepresenteerd. In de pauze - normaal gesproken een drankje op kosten van het bestuur - waren diverse huiselijke geluiden te horen, van krassende parkieten, spinnende katers, woelende cavia's, knagende konijnen en ratelende hamsters tot het doortrekken van wc's en bijbehorende andere geluiden.

De volgende dag was weer een open-repe-

titie, maar ook een soort van eerste (en enige) optreden voor publiek. Die ochtend sloot Jong Jubal namelijk haar seizoen af met een publiekelijk toegankelijke Corona-proof concert en dat concert werd afgesloten met Over the Rainbow. Bij wijze van verrassing stelde de Jubal Hornline zich heel stilletjes en stiekem achter Jong Jubal op en zodoende werd *Over the Rainbow* bij wijze van verrassing gezamenlijk gespeeld. Dit was uiteraard een kippenvelmoment. Na deze seizoensafsluiter van Jong Jubal, zou de laatste buitenrepetitie van 2020 plaatsvinden. Dit was tevens de laatste open-repetitie van dit jaar en ook nu werd er aan de basistechnieken gewerkt en de ballad uit de 2021 show werd geoefend. Het laatste uur van de repetitietijd werd besteed aan een corps-meeting waarin onder andere aandacht werd besteed aan de geschiedenis van Jubal en de komende financiële acties werden gepromoot. Geen optreden betekent immers ook flink minder inkomsten en voor de toekomst van Jubal is het van belang dat we met z'n allen andere inkomsten genereren.

Eerste binnenrepetities seizoen 2021

Vrijdag 9 en zaterdag 10 oktober was het eerste officiële seizoen-2021-weekend in het JMC. Om aan de corona-maatregelen tegemoet te komen werd het corps opgedeeld in secties en repeteerde het corps niet allemaal tegelijk in 1 gebouw. Een helft op vrijdag en de andere helft op zaterdag. Elke sectie in grote ruimtes

waarbij de 1,5 meter afstand was. Ensemble-repetities zijn dit weekend niet mogelijk. Het volgende repetitieweekend zal in het Benevia-gebouw gehouden worden, waar wel ruimte zal zijn voor Ensemble-repetities. Helaas gooiden de oplopende besmettingen in Nederland en met name de regio Dordrecht roet in het eten. Op 21 oktober schrijft Ronald Venderbos op de *Jubal Announcement Page:*

Jubal,

Afgelopen zaterdag heb ik jullie geïnformeerd over de verandering in regels omtrent Covid-19.

Binnen het Caption Head-team hebben wij het deze week uitgebreid gehad over de ontwikkelingen in Nederland met betrekking tot de oplopende besmettingen. De vraag waar wij ons mee bezig hebben gehouden is: Trainen mag, maar willen we dit ook? Vinden wij het veilig genoeg?

De conclusie is dat we vinden dat we in ieder geval de repetitie van horns en drums, van aankomend, weekend annuleren.

Om jullie meer in detail te informeren zullen Erik en Mark een meeting organiseren om alles toe te lichten.

Helaas blijft Corona ons parten spelen, maar we zullen hier ook weer uit komen. Blijf vooral gemotiveerd want ooit zal het beter zijn.

Ronald

SmartMusic

En helaas gaat het met die tweede golf nog niet goed genoeg dat we op het moment van schrijven van dit stuk al weer samen kunnen repeteren. En omdat het er al enige tijd niet naar uitziet dat er zeer binnenkort weer samen gerepeteerd kan worden zijn er bij de hornline initiatieven ondernomen om het thuis repeteren aantrekkelijker te maken.

Bij Jong Jubal is de lesmethode *Essential Elements* aangeschaft. Dit is een groot digitaal oefeningenboek met uitgebreide mogelijkheden, waaronder ook je eigen muziek te uploaden. Hiermee wordt door de Jong Juballers aan hun techniek gewerkt en de leden kunnen de diverse oefeningen ook inspelen en inzenden en hun instructeur voorziet dit weer van feedback. Bij Jubal is sinds kort de methode *SmartMusic* in gebruik. Dit is een soortgelijke methode als die van Jong Jubal, maar deze gaat nog een stapje verder: je speelt jouw muziek in en het computerprogramma geeft direct feedback. De juiste noten veranderen groen, gemiste noten,

onjuist geïntoneerde noten krijgen een andere kleur en je kunt zelfs zien welke toon je dan wel gespeeld hebt. Ook op tempo en onderverdeling wordt gelet. Daarnaast bestaat er nog de mogelijkheid dat ook de instructeur de opname nog van feedback voorziet. Het werkt eigenlijk als een soort computerspel waarmee je punten kunt verdienen en je dus uitgedaagd wordt om steeds hoger te scoren.

Lockdown repetitie

Op zaterdag 19 december organiseerde de Brass Staff een speciale On-Line repetitiemiddag. Iedereen verzamelde zich in Teams en na een korte introductie van Erik van Doorn werd er overgeschakeld naar Sanford Jones, die vanuit Zuid Korea zijn Breathing Gym deed.
Na dit halfuurtje begaf iedereen zich naar de 'sectionals': de hornline werd verdeeld in hoog en laag koper en daar gingen de leden na een korte uitleg aan de slag met 15 onderdelen die waren klaargezet in SmartMusic.
Na een half uur volgde een intermezzo, waarin *Robin Bogert* zich voegde bij het hoog koper en *Barry Oosterwaal* bij het laag koper. Zij spraken over wat Jubal voor hen heeft betekend en nog steeds betekent en over hun muzikale carrière. Zowel Robin als Barry gingen in op het belang van vriendschappen die zij hebben overgehouden aan hun actieve Jubal-tijd.
Na dit intermezzo ging iedereen weer een halfuur aan de slag met de opdrachten.
Toen dit onderdeel was afgerond verzamelde iedereen zich weer in de centrale vergaderruimte en daar sloot DCI educator *Frank T. Williams* zich aan.

Frank vertelde heel bescheiden over zijn Drum Corps geschiedenis als instructeur bij Suncoast Sound en bij The Cadets en Glassmen. Hij vertelde over het belang van muziek en Drum Corps, maar dat een goede prestatie op zichzelf nog niet het belangrijkste is, maar de vriendschappen en kamaraadschap die ontstaan tijdens een seizoen wel. Hij vertelde dat Jubal, met haar 'veredelde bar' als clubhuis, een ideale omgeving heeft om dit te creëren, maar ook dat we in een mooie tijd leven, waarbij we met behulp van *social media* en andere communicatiemiddelen (zoals de repetitie van die middag), de sociale banden kunnen aanhalen en vriendschappen kunnen onderhouden. Ongemerkt kwam het bij de drie gastsprekers dus op hetzelfde onderwerp: dat het sociale aspect van een vereniging zoals Jubal misschien wel veel belangrijker is dan de prestaties van het corps (al dragen die er wel toe bij...).

Toekomstige ontwikkelingen?

SmartMusic kan ook met percussion-instrumenten overweg, maar ik weet eerlijk gezegd niet op welke wijze de percussionleden thuis repeteren. Wellicht is er zelfs een digitaal Visual programma te maken en wordt er binnenkort ook een digitaal color guard-programma ontwikkeld? Wie weet wat het ons allemaal kan brengen. En als deze ontwikkelingen er uiteindelijk voor zorgen dat Juballers zich verder ontwikkelen, dan is die Corona-periode toch nog enigszins nuttig geweest. Maar hopelijk niet te lang en mogen we over een aantal maanden weer 'de wei in' en mogen we volgend jaar eindelijk weer ons pakkie aan om voor publiek te mogen optreden...

Op zaterdag 19 december 2020 repeteerde de Jubal Hornline via Microsoft Teams en met behulp van Smart Music.

Door Stephanie Roggekamp

EVEN VOORSTELLEN:

Tamara Houtsma

Het seizoen 2021 is in principe begonnen, met weer een aantal nieuwe leden. Leden die zijn overgekomen van Jong Jubal en leden van buitenaf. Ze stellen zich aan u voor en in deze editie:

Tamara is 24 jaar en speelt derde trompet in de hornline. Ze woont momenteel in Amsterdam, maar komt nog regelmatig in Hilversum. De eerste keer dat ze in aanraking kwam met Jubal, was via Jong Beatrix tijdens de contest. *"Jong Jubal was toentertijd onze grote concurrent. We wilden het toen niet toegeven, maar als we de strijd even vergaten, hadden we het heel gezellig met elkaar!"* Ondertussen is het dertien jaar later en leert ze Jubal opnieuw kennen, maar dit keer als lid.

Ze heeft goede herinneringen aan het showlopen. Daarnaast loopt haar studententijd ten einde, waardoor het na negen jaar zonder instrument een goed moment was om weer te beginnen.

"Als kind ben ik 'verliefd' geworden op de trompet en dat is ergens altijd zo gebleven." Om deze reden was het voor haar ook vanzelfsprekend om weer voor dit instrument te kiezen. Hetgeen waar Tamara het meest naar uit kijkt zijn de finals. *"Je leeft met z'n allen toe naar die dag. Als we dan ook nog zouden winnen, zou dat echt een heerlijk gevoel zijn. Maar ook als we niet winnen: het belangrijkste voor mij is dat we het gezellig hebben met elkaar. Voor de rest kijk ik eigenlijk naar alles uit wat erbij hoort, de trainingen, shows, de tour, busreizen, het dragen van het uniform en de optredens. Wellicht nog wat overenthousiast haha."*

Hoe het huidige seizoen gaat verlopen weet niemand nog zeker. Toch kijkt Tamara er positief tegenaan om te trainen en iedereen beter te leren kennen. *"Voor nu heb ik in ieder geval extra tijd om thuis de muziek te oefenen. Ook ben ik erg benieuwd naar de tradities die Jubal heeft en hoe een normaal seizoen eruitziet."*

Wat ze nog wil delen met de club? *"In vergelijking met andere verenigingen is de showbandwereld wel echt uniek. Dat brengt mij nu ook weer terug. Jubal is een hele toffe vereniging en ik hoop hier positief aan te kunnen bijdragen!"*

THE CHOICE
OF THE CHAMPIONS
Quantum MkII
MAPEX
Jubal

BACK TO THE FUTURE

Door Peer

SURVIVALGIDS JUBAL 2020

Stel je voor: je ligt thuis in bed met je Walkman naar de vorige maand uitgegeven cassette-tape van Jubal 1982 te luisteren en halverwege de closer lijkt het wel alsof alles om je heen begint te draaien, je zicht wordt troebel en het geluid om je heen lijkt steeds sneller en steeds hoger te gaan totdat je zicht helemaal zwart wordt en het geluid helemaal stil is. Even later komt je zicht en gehoor weer terug. Je kijkt om je heen... Alles ziet er anders uit dan zoeven. Om een of andere onverklaarbare manier ben je verder in de tijd gereisd. In dit geval naar 2020. Hoe overleef jij als eind-twintigste eeuwer het Jubal van 2020?

Ik word wakker en kijk verdwaasd om me heen. Ik werd wakker van een geluid, maar waar kwam dat vandaan? Op mijn nachtkastje ligt een plat apparaat te piepen. Ik raak het aan, zoek naar een knop waarmee dat ellendige gepiep uit zal gaan. Ik vind drie knopjes aan de zijkanten, maar pas als ik echt naar dat ding kijk, blijkt het grote scherm op te lichten en komt er een oranje rechthoek op dat scherm tevoorschijn. 'Zet uit' staat er in dat vlak. Met mijn slaperige hoofd raak ik dat op intuïtie met m'n vinger aan, zonder dat ik er echt goed over nadenk wat er allemaal gebeurt. Het geluid stopt. Blijkbaar heeft het geholpen.

Onder het aankleden kijk ik nog eens goed naar mijn kamer. De posters zijn anders en herken eigenlijk niemand die daar op staan. Ik had drie grote zwart-wit foto's van de Blue Devils, The Cavaliers en de Madison Scouts. Nu hangen daar 3 kleurenfoto's. Eentje daarvan zou

Uit de gesprekken begrijp ik dat ik 'ook mellophone' speel. Gelukkig is dat nog hetzelfde, denk ik nog...

best eens de Blue Devils kunnen zijn, maar die andere twee? Ze dragen geen hoofddeksels op die foto's, maar het lijken ook geen foto's van overwinnings-shows te zijn. Daar waar gisteren nog mijn *Commodore 64* stond, staat nu een groot plat scherm op een standaard. Daaronder een klein toetsenbord. Die ziet er wel heel plat uit. Bij de Commodore 64 zat hier namelijk ook de computer zelf onder. En de kabel! Waar is die?? Ik zie er maar 1 en die gaat naar een stopcontact. De cassettespeler voor de dataopslag is ook al nergens te bekennen. Per ongeluk raak ik het toetsenbord aan en plotseling licht het scherm op. Merkwaardig. De computer was immers niet met een kabel aan het toetsenbord verbonden...

Op de fiets naar school ziet het verkeer om mij heen er anders uit. Sommige auto's zie ik wel, maar je hoort ze bijna niet. Het merkteken komt me ook niet bekend voor. Het lijkt op een T. Eenmaal bij school aangekomen zie ik leerlingen lopen met *Walkmans* lopen. Gelukkig, niet alles is anders. De koptelefoon ziet er dan weer wel raar uit. Kleine witte oordopjes, en alweer: geen draad en geen plug. Ze bergen die oordopjes op in witte pillendoosjes en dat wat je eerst dacht dat een Walkman was, ziet er verdacht hetzelfde uit als die rare wekker van vanochtend. Vreemd. Iedereen doet voor hij naar binnen gaat een mondkapje op... Wat is er in vredesnaam allemaal aan de hand?!? Slaap ik nog en is dit een rare droom?

In de klas word ik begroet door leerlingen die mij niet bekend voorkomen, maar lijken mij wel te kennen, want ze noemen me bij naam en vragen wat ik gisterenavond heb gedaan en of ik het huiswerk Engels nog gemaakt hebt (of ze dat in de pauze van mij over kunnen nemen). Ook dat is blijkbaar niet veranderd. Die klaslokalen zien er overigens ook raar uit: geen groene of zwarte krijtborden, maar er hangen gigantische platte beeldschermen. De leraar legt ook niet veel uit, hooguit waar je je lessen kunt vinden op iets wat ze 'iPads' noemen. Iedereen in de klas heeft zo'n plat ding, en ik blijkbaar ook. Ik moet aan de slag met de lesstof. Ik kijk naast me en doe maar na wat hij ook doet en probeer zo onopvallend mogelijk te zijn, niet te laten zien dat het voor mij allemaal nieuw is.

In de pauze komt een aantal leerlingen naar mij toe. "Vanavond nog steeds geen repetitie" zeggen ze. Ze blijken ook op Jubal te zitten. Uit de gesprekken begrijp ik dat ik 'ook mellophone' speel. Gelukkig is dat nog hetzelfde, denk ik nog. We moeten blijkbaar met 'een app' gaan werken om 'de tweede lock-down' door te komen en vanavond is daar een vergadering 'in Teams' over. Geen idee waar ze het over hebben, het komt mij allemaal post-apocalyptisch over met termen als 'lock-down'. Inmiddels krijg ik door dat die 'wekker' van vanochtend een 'smartphone' wordt genoemd. Ze blijken allemaal zo'n ding te hebben. 'Phone' klinkt als telefoon, maar niemand belt ermee. Het doet denken aan dingen die ik gezien heb op tv bij series als *Battlestar Galactica* en de *Knight Rider*. De hele dag door zie ik mijn medeleerlingen ermee in de weer. Ze blijken aanraakschermen te hebben, net als die iPad van mij. Als ik het scherm 'ontgrendel', wat blijkbaar met mijn vingerafdruk werkt, zie ik de datum: 2020 staat er als jaartal bij...

Eenmaal thuis ga ik weer naar mijn kamer. Huiswerk maken. Ik zie ook een zwarte koffer staan. Kleiner dan ik gewend was en hij heeft qua model

wat weg van een coolbox, maar dan zwart. Als ik 'm open maak, zie ik iets wat op een mellophone lijkt, maar dan zilver! Zilver!?!? Ik haal 'm eruit en probeer eens wat. Ik ben het niet verleerd, maar wat klinken die tonen raar. Het lijkt wel een toon lager te klinken dan ik gewend ben.

Dat grote scherm op mijn bureau blijkt inderdaad een computer te zijn. Het logo onderaan het scherm komt me bekend voor als dat van Apple, maar dan zonder de regenboogkleuren. Op mijn 'wekker' komt een bericht in beeld: "Je vriend 'Erik van Doorn' heeft een bericht geplaatst in *Jubal Hornline Inside*". Ik raak het bericht aan en mijn scherm verandert in een ander berichtenscherm lijkt het wel. Een uitnodiging voor de *'Teams-vergadering'* van vanavond. Geen idee wat dat is, maar ik raak de blauwe onderlijnde tekst aan en weer verandert het scherm. De vergadering start pas om 19:30 uur staat er. Ik ben blijkbaar te vroeg. Vanavond nog maar eens proberen.

Ik kijk nog maar weer eens op mijn beeldscherm. Dat witte ding naast mijn toetsenbord blijkt een zwart pijltje te kunnen besturen op mijn scherm. Ik zie onderaan het scherm een vlak omhoogschieten als ik daar met die pijl in de buurt kom. Ik zie een rood icoon met twee achtste noten erin. Ik druk per ongeluk wat harder op dat kleine witte 'speelgoedautootje zonder wielen' en ook hier verandert het scherm. Ik zie een lijst met titels en ik zie kleine vierkante plaatjes die lijken op kleine platenhoezen. Ik zie *'DCI 2019'* staan en ga daar weer met dat pijltje naartoe. Ik druk weer op dat autootje en nu zie ik wat bekende namen staan. *'Blue Devils'* staat er bovenaan. Die ene foto aan mijn muur blijkt dus inderdaad van de Blue Devils te zijn, want de 'platenhoes' laat hetzelfde kostuum zien. Ik druk weer op mijn witte autootje en de muziek begint af te spelen. Ik hoor een piano? Een een viool? En ik hoor ook stemmen? Wat is er gebeurd in de afgelopen jaren? De hornline begint te spelen en dat klinkt al iets herkenbaarder al klinken de melodieën wat gefragmenteerder dan ik gewend was. Ik herken op het scherm wat iconen die mij bekend voorkomen van mijn cassettespeler van wat nu blijkt 'vroeger' te zijn. Ik stuur mijn pijl naar het icoon 'vooruit' en kom nu bij de Bluecoats. Tweede geworden dus blijkbaar. Dat moet heel bijzonder zijn voor deze Cantonezen. Beatles. Klinkt lekker in het gehoor, al hoor ik daar ook gezang en andere voor mij niet thuis te brengen geluiden. Santa Clara Vanguard op een plek in de top-3, dat is ook nog normaal. Maar ook hier weer: merkwaardige bijgeluiden. Met welke instrumenten zouden ze dit doen? Ik kijk verder in de lijst: waar is *Suncoast Sound* gebleven? *North Star*? *Kilties*? Cadets blijken toch de *Garfield Cadets* te zijn.

het witte 'speelgoedauto'tje zonder wielen'...

...Hij blijkt dus de huidige Klaas Visser te zijn, de caption head Brass

Negende plaats, een beetje raar. Ze zullen toch niet weer *onreglementair 'Amen'* gezongen hebben? Dat zou het toch niet kunnen zijn, want ik hoor in de top 3 ook onreglementaire instrumenten... Vreemd...

Ik zoek verder en kom ook Jubal tegen. 2018, twee jaar geleden blijkbaar. Ook hier hoor ik iemand praten, in gebrekkig Engels welteverstaan. De show gaat over Vincent van Gogh blijkbaar. En degene die de show aankondigt lijkt wel dezelfde stem te hebben als *Brandt Crocker.* Zouden ze die elk jaar laten overkomen om de DCH-Championships aan te kondigen?

Na het eten ga ik maar weer naar mijn kamer. Het is 19:30 uur dus ik probeer nogmaals dat bericht van 'Mijn vriend Erik van Doorn' aan te raken om me te kunnen aansluiten bij die vergadering. Ik word toegelaten en Erik begroet mij hartelijk. Hij blijkt dus de huidige *Klaas Visser* te zijn, de *Captionhead Brass*. Ik meen ook Hans Kloppert te herkennen. Die speelt blijkbaar Tuba en schijnt ook de voorzitter te zijn tegenwoordig. Vroeger speelde de voorzitter Alto, maar die worden anno 2020 blijkbaar niet meer gebruikt. Ook meen ik iemand te herkennen die vroeger nog bij *Showkorps Gorcum* liep, maar die had toen nog een flinke krullenbos. Ik kan niet op zijn naam komen, maar hij blijkt tegenwoordig de muziek te schrijven. Hij wordt door de anderen *'Vennie'* genoemd. Verder herken ik niemand, zefs mijzelf niet. Na een minuut of tien met koetjes en kalfjes-praat en wat flauwe grappen over en weer (ook dat blijkt dus niet veranderd te zijn), kan de 'uitleg' beginnen. Iedereen blijkt 'ingelogd' te zijn. Ik zie maar 9 gezichten, maar af en toe wisselen die gezichten als iemand iets blijkt te zeggen. Het gaat over een 'App', dat blijkt gewoon een kort woord voor een computerprogramma te zijn, genaamd 'SmartMusic'. Met dat programma kan de staff muziek *digitaal beschikbaar stellen* en met dat programma kan ik dan thuis de muziek instuderen. Dat deden we vroeger gewoon op de repetitie, maar die repetities blijken *'vanwege Corona'* niet door te kunnen gaan. Ik heb geen idee wat er met 'vanwege Corona' bedoeld wordt. En omdat we volgens Erik niet stil kunnen zitten, gaan we met dit programma aan de slag. Je kunt met dit programma de muziek op je computerscherm tonen en dan vervolgens daarmee meespelen. Maar dit is nog niet alles: de computer luistert 'BigBrother' met je mee en analyseert tegelijkertijd wat je speelt en hoe. Gemiste noten kleuren rood, slecht geïntoneerde geel en ge juiste noten kleuren groen. Zo kun je terwijl je speelt zien wat je moet verbeteren en wat je goed doet. Er wordt uitgelegd hoe we dit allemaal moeten doen en op welke knop je waarvoor moet drukken. Iedereen lijkt het te snappen, maar het komt mij nog wat als abracadabra over. De vergadering eindigt weer met diverse verhalen en flauwe grappen. Uit de verhalen begrijp ik dat de repetities tegenwoordig alleen in het weekend gepland staan en dan nog niet eens elk weekend. Blijkbaar zitten er dus steeds een week of twee of drie tussen. De bedoeling is dat je thuis instudeert en dat in een repetitie weekend de boel in ensemble wordt gezet. Dat is wel even wat anders dan ik - voor mijn gevoel vorige week nog - gewend was. Op de repetities (drie keer per week!) studeerde je de muziek in en als alle partijen bij het einde waren gekomen, gingen we het pas *in ensem-*

... Die speelt blijkbaar Tuba en schijnt ook de voorzitter te zijn tegenwoordig. Vroeger speelde de voorzitter Alto, maar die worden anno 2020 blijkbaar niet meer gebruikt.

ble zetten. Om 1 nummer in te studeren deden we wel een maand of twee over. Dat blijkt nu dus thuis te moeten en in 1 weekend wordt het in ensemble gezet en ook meteen samen met de percussion! Ik moet dus flink aan de bak!

Na de vergadering ga ik het meteen maar even proberen of het werkt. Ik probeer zo goed en zo kwaad mogelijk te doen wat ik zojuist bij de instructies heb geleerd en warempel lukt het me om in SmartMusic te komen. Ik bekijk de muziek en ik zie dat de meeste brass-instrumenten in Bb gestemd zijn, behalve de Mellos's, die zijn in F. Ik zie geen French Horn partij, die zijn er dus gelukkig niet meer. Ik zie ook geen Contrabass, maar wel een Tuba-partij. Het heet toch wel nog steeds *'Drum Corps'*?

Ik toets in 'Drum Corps Holland Championships 2019'. Ik ben benieuwd of wij die gewonnen hebben of dat wellicht Beatrix er met de vlag vandoor is gegaan. Of misschien is Juliana wel aangehaakt

De bedoeling is dat we Jingle Bells gaan instuderen en dat daar van iedereen individueel een opname gemaakt moet worden en dat daar een film van wordt samengesteld, samen met Jong Jubal en dat die dan rond kerst 'wordt gepubliceerd'. Ik ga aan de slag. Het gaat langzaam. Ik intoneer veel noten te hoog. Komt waarschijnlijk doordat ik een G-Mello gewend ben. Het is wel leuk om te doen, maar ook erg confronterend: je ziet meteen wat je niet goed doet. Na een paar keer proberen gaat het al wat beter, maar nog niet perfect. Morgen nog maar eens proberen. Het is dan zaterdag, maar dus geen repetitie.

Ik besluit nog eens op die computer te gaan kijken wat ik nog meer kan vinden. Ik zie een icoon met een kompas. Er opent zich een nieuw venster. Inmiddels heb ik geleerd dat je daar iets kunt zoeken. Ik toets in 'Drum Corps Holland Championships 2019'. Ik ben benieuwd of wij die gewonnen hebben of dat wellicht Beatrix er met de vlag vandoor is gegaan. Of misschien is *Juliana* wel aangehaakt. Of - als bij DCI de *Bluecoats* en *Boston Crusaders* anno 2019 hoog kunnen eindigen - dan kan *de Bato-Band* of Excelsior Baarn ook wel gewonnen hebben.

Er zijn geen resultaten gevonden. Of ik misschien de *2019 DCE European Music Games* bedoel. Geen idee wat dat is, maar ik probeer het maar. Er waren in 1982 al plannen om een European Drum Corps Federation op te richten met een Europese competitie, dus wellicht is dit 37 jaar later wel gelukt. En inderdaad, dit blijkt de Europese Kampioenschappen te zijn. Jubal geen kampioen, maar de *Kidsgrove Scouts*. Een Engels korps. Ze bestaan blijkbaar 1 jaar langer dan Jubal, maar toch had ik niet eerder van dit korps gehoord. Jubal heeft de zilveren medaille gewonnen. Ik kijk verder in de lijst en zie geen *Beatrix*. Ook geen *Bato*, *Dio*, *Odilo*, *Excelsior*, Jong Leven, *De Vlaardingse Pijpers*, *In Aethere Musica*, *Wesopa*? Waar zijn die gebleven? Misschien moest je je eerst kwalificeren om aan dit evenement mee te doen? Dat lijkt me wel logisch anders zou het een gigantisch evenement zijn dat misschien wel dagen zou duren. Toch best knap dus als je dan toch nog tweede wordt. In ieder geval eerste bij de Nederlandse deelnemers.

Strakjes repetitie op de DSW: we gaan Children of Sanchez instuderen. Ik heb er zin in! Maar wat heb ik raar gedroomd vannacht zeg!

Ik zoek nog wat verder en plots begint zich een filmpje af te spelen. Het blijkt een opname te zijn van *Jubal 2019*. Die uniformen zijn wel gaaf, maar waar zijn de shako's gebleven? Vooraan het veld staan allemaal instrumenten. Ik snap wel waarom dit zo is gekomen, want in deze tempo's moet je

er niet aan denken dat je met zo'n zware marimba over het veld zou moeten rennen. Het gaat over klokken en misschien zelfs wel tijdreizen begrijp ik aan de 'tik-tak' geluiden die door de hele show op een of andere manier terugkomen. Het korps lijkt kleiner dan in 1982, maar toen liepen die gasten vooraan in het veld ook mee. Alles bij elkaar opgeteld is Jubal nog steeds net zo groot als in 1982 dus. Aan de microfoons en aan de synthesizers snap ik ook ineens de 'sound', ook die van die DCI-corps van eerder deze avond. Die ontwikkeling zal dan ook wel daar gestart zijn. In *Bands of America* zag je dat in 1982 ook al wel: elektronica, microfoons, synthesizers en zelfs elektrische gitaren. Daar werd toen hard om gelachen, maar blijkbaar is die ontwikkeling ook in Drum Corps gekomen.

Het is laat. Ik merk dat ik moe ben geworden van al deze indrukken. Ik ga mijn tanden poetsen. Ik zie een merkwaardige tandenborstel: daar waar de haren zitten is het heel klein en aan de onderkant is de steel heel dik en zwaar. Ik doe er een beetje tandpasta op (vreemd: die tubes zijn van plastic...) en ga poetsen. Het voelt heel zwaar en ongemakkelijk. En dan plots begint het ding een herrie te maken en lijkt de top van de borstel rond te draaien. Hoe gebeurde dat nu weer? Ik ben klaar, maar hoe krijg je dat ding uit? Ik haal de borstel uit mijn mond, maar dat ding beweegt nog door. Spetters tandpasta komen op mijn gezicht en op de spiegel. Uiteindelijk weet ik een bijna onzichtbaar knopje in te drukken waardoor het stopt. Ik maak mijn gezicht en toch ook maar de spiegel schoon en ga weer naar mijn kamer. Ik kleed mij om in mijn pyjama en ga slapen en binnen no-time val ik als een blok in slaap.

Pieppieppieppiep! Pieppieppieppiep! Pieppieppieppiep! Pieppieppieppiep! De wekker! Met mijn slaperige hoofd geef ik een dreun op dat grote plastic ding op mijn nachtkastje. Hij stopt. Ik kijk om mij heen: alles lijkt weer normaal, de zwart-wit foto's hangen er weer, de Commodore 64 staat er weer. Ik herken mijn Dynasty Mellohone-koffer weer. Ik maak de koffer open en gelukkig: het ding is goud-kleurig zoals het hoort. En ik zie ook mijn oranje '*Prins & Snel*-koffer' voor mijn shako, pluim en schoenen. Snel aankleden, tandenpoetsen en ontbijten. Strakjes repetitie op de DSW: we gaan *Children of Sanchez* instuderen. Ik heb er zin in! Maar wat heb ik raar gedroomd vannacht zeg!

Jubal Indoor-beleid

Door Ronald Venderbos

Jubal Indoor **bestaat eigenlijk al heel lang in de vorm van** ***winter guard*****. Daarna is er** ***indoor percussion*** **bijgekomen en nog weer later** ***indoor winds*** **(brass). Wat deze drie groepen gemeen hebben is dat het een winteractiviteit is dat zich binnen in een sporthal afspeelt. Het leuke aan indoor is dat je je kunt toeleggen op je eigen specialiteit zoals percussion, brass of guard. Dingen die je niet buiten kunt doen zijn vaak binnen vaak wel mogelijk. De interactie met publiek is ook veel directer en heeft daardoor ook een heel eigen dynamiek. Bovendien is het seizoen relatief kort, waardoor het voor mensen die minder tijd te besteden hebben interessant kan zijn. Tot slot kan je voor deze activiteit een volledig nieuw potentieel van leden aanboren. Dat de indoor-activiteiten een verrijking zijn voor Jubal is duidelijk. Dus was het hoog tijd om alles samen te brengen en een gezamenlijk beleid voor guard, indoor percussion en winds te gaan maken.**

Het beleid is erop gericht om in de toekomst met minimaal drie units in competitie mee te doen.

Het Indoor-beleid is erop gericht om een duidelijke structuur neer te zetten met richtlijnen voor design, trainingen en budget. Hang dit alles onder een verantwoordelijk bestuurslid en je hebt een nieuwe tak binnen de Jubal-familie.

Voor het beleid is uitgegaan van het volgende principe: *hoe kan ik in zo kort mogelijke tijd een product maken dat voldoet aan de kwaliteitseisen die je van Jubal mag verwachten?* Allereerst is er binnen het indoor-circuit gekeken naar hoe andere units het doen. Dat betrof zowel *winter guard* als *indoor percussion* als *indoor winds*. Die informatie is vergeleken met hoe Jubal op dit moment indoor doet. Vervolgens is een manier gevonden om dit alles in een blauwdruk voor alle indooractiviteiten te vertalen.

Het is belangrijk voor Jubal om het winterprogramma parallel aan het zomerprogramma te kunnen laten lopen. Voor leden is het dan mogelijk om zowel aan het zomerprogramma als aan het winterprogramma mee te doen. Door zo effectief mogelijk te trainen kan dit ook. Denk dan bijvoorbeeld aan de optimale lengte van een training zodat de effectiviteit hoog genoeg blijft. Of de variëteit in de training divers genoeg te maken om het interessant te houden. Dit is allemaal opgenomen in het beleid.

Verder moet het design en het trainingsprogramma in balans zijn. Het is voor de staff en designers een hele uitdaging om daaraan te voldoen. Als die verhouding goed is, is het voor de leden ook superleuk om mee te doen, want effectief repeteren betekent gedurende een korte tijd keihard trainen. Er is geen ruimte voor tijdverlies en dat maakt het uitdagend, maar de ervaring leert dat het kan.

Effectief repeteren betekent ook dat we daardoor de financiën onder controle kunnen houden. Iedereen kan bedenken dat sporthallen huren een kostbare zaak is. Daarbij moet er ook nog financiële ruimte worden gecreëerd voor props en uniformen. Het beleid is erop gericht dit allemaal voor elkaar te krijgen. De units moeten ervoor zorgen dat ze budgetneutraal werken en zijn dus verantwoordelijk voor hun eigen huishoudboekje. De vereniging ondersteunt de units wel maar het is niet de bedoeling dat er een grote aanslag op de verenigingskas wordt gepleegd.

Tot slot: Het beleid is erop gericht om in de toekomst met minimaal drie units in competitie mee te doen. Als de indooractiviteit een succes is geworden kunnen we misschien zelfs gaan denken aan bijvoorbeeld jeugd units of Open en A units. Dat is ambitieus, maar ambitie hoort bij een club als Jubal. Dit jaar is het helaas niet gelukt vanwege alle perikelen met corona, maar volgend jaar gaan we ervoor. Het Jubal Indoor-beleid zal daar zeker bij helpen.

JUBAL WINTER GUARD

De oudste vorm van winter-competitie waar Jubal aan meedoet is winter guard. In 1983 was het eerste competitiejaar voor Jubal en deed het mee met een guard gemixt van zowel ‘zomer guard-leden’ als leden van de rest van het corps. Daarna volgden er vele jaren met ups en downs afgewisseld met enkele jaren van afwezigheid in de competitie.

Beginjaren

1983 was dus het eerste jaar dat Jubal in de winterguard competitie van DCH (tegenwoordig CGN) meedraaide. Dit deden ze op instrumentale Latin-muziek en met slechts 1 vlag. Het uniform leek verdacht veel op dat van de Caballeros: zwarte broek, witte blouse, een rode cumberband en een zwarte bolero, afgezet met zilveren versierselen. Dit concept werd 3 jaar gebruikt. In 1984 kwam er een tweede vlag bij net als in 1985. De stijl, de muziek en uniformering was dus 3 jaar hetzlefde, met als ultieme bekroning het kampioenschap in 1985. Jawel! Je leest het goed: Jubal heeft 1 winter guard-titel op haar naam staan. En dat is best knap, want bedenk dat Jubal nog niet heel lang een color guard heeft. Pas in 1979 introduceert Jubal een color guard bij het corps en in 1981 bestaat deze groep uit dames en is de basis gelegd voor deze winter guard-groep. En net als bij de vorige editie bij het eerste kampioenschap in 1982: er zijn geen beelden van te vinden in het foto- en video-archtief. Ook de CGN Video Vault biedt geen soelaas.

Feminine vs. masculine

Na dit hoogtepunt met de masquline Spaanse stijl, gooit Jubal het roer om en gaat de Jubal winter guard in 1987 verder als de 'Jubal Ladies' met alleen de leden van de zomer guard. De brass- en percusionleden die in de succesvolle jaren nog wel mee mochten doen werden dus teleurgesteld. Er volgt protest en even later en na lang wikken en wegen van het bestuur schrijft Jubal onder de naam *'The Misters'* een tweede, *all-male* guard in. Waar The Misters qua stijl de lijn van 1985 doortrekken gaan The Ladies een wat meer vrouwelijke en theatrale kant op, wat in die tijd ook de trent is.
The Misters doen alleen in de jaren 1987 en in 1988 mee en houdt daarna op en is daarmee een *winter guard-legende* geworden. Daarna geen 'Jubal Ladies' meer, maar gewoon: Jubal en er volgen jaren dat Jubal niet meer elk jaar aan de competitie meedoet.

Jaren '90

In 1990 deed Jubal mee met de show *'Conga'* op muziek van *Gloria Estefan* en in 1993 met de show *City of Angels* naar de gelijknamige Broadway musical. En in de jaren daarna komt er weer een nieuwe creatieve ontwikkeling door de ideën van Stephan Hendrikse, met eerst nog de Prince show in 1994, maar na een jaar afwezigheid komt daar een eerste hoogtepunt in 1996 met de Sailvation-show. De

show was er een in twee delen: in het eerste deel werd er een verhaal uitgebeeld op de muziek van *'Radiografisch Bestuurbare Zeilboot'* van Brigitte Kaandorp; in het tweede deel het betere gooi- en smijtwerk op muziek van *'Jesus He Knows Me'* van Genesis, waarbij de hele guard gehuld was in een Leger de Heils-uniform. Een absurde combinatie met veel theater en spektakel en iedereen, zowel jury als publiek, was verrast. Dit was nooit eerder gedaan en de wardering van het publiek was enorm.
In 1997 de show 'Jacky' over Jacky Kennedy, met de leden verdeeld in Jacky's, Marilyns (naar Marilyn Monroe) en enkele Mafiosi. Het verhaal gaat over de vrouw van de populaire Amerikaanse president die te maken krijgt met een actrice (Marilyn Monroe) waar de President een affaire mee heeft en ook te maken krijgt met de mafia. De mafia wordt er onder andere van verdacht achter de moord op Kennedy te zitten.
Hoewel het een interesant verhaal was zaten de uniformen en vooral de pruiken een echte goede perfomance in de weg.

In het jaar 1998 komt echter weer een nieuw hoogtepunt. Het is een voortzetting van de Sailvationshow, maar dan een stap hoger en gekker: Onder de titel *'Cinderella'* werd het sprookje *'Assepoester' in de versie van Karin Bloemen* op de winter guard-vloer gebracht. De winter guard-vloer omgetoverd in een roze en groen sprookjesbos met veel glamour en glitter. Compleet met een gigantisch

De Cast van Cinderella in 1998:

groot roze sprookjeskasteel met een heuse fee en groene sprookjesfiguren. En met succes! Het idee om op gesproken tekst zo'n theatershow te doen was nog nooit vertoond en razend populair bij het publiek. Het was een hilarische show die nooit meer werd evenaard en waar nu nog steeds over wordt gesproken: een legendarische show dus en helaas ook nu weer: er zijn geen bewegende beelden van te vinden in het Jubal-archief en ook ontbreekt deze Jubal-show in de CGN Video Vault…

2000's

Dan ontbreekt Jubal weer een aantal jaar in de CGN competitie om pas in 2005 weer mee te doen en dit maal op speciaal geaarangeerde rockmuziek van Juballers Mark Bogert, Matthijs en Harmen Kieboom.

Daarna zou het weer tot 2011 duren voordat Jubal weer meedoet aan de winter guard-competitite en ditmaal met een show over Herman Brood, waarbij aan het einde van de show alle vlaggen 1 voor 1 neergelegd worden en zo 1 groot Brood-schilderij vormen.

Dan blijft het weer een aantal jaar stil en komt Jubal in 2017 weer terug met een show getiteld 'A Better Place'. In 2018 'Synergie' over hoe je met samenwerking het beste tot grote resultaten komt en welbekend van de bijen-uniformen. 2019 was het laatste jaar met de show 'Why So Curious?'. Wanneer de volgende winter guard show is mede door de Covid-19-crisis niet te zeggen, maar we hopen uitraard op snel weer een spraakmakende productie.

Hier is de playlist van de Jubal Ladies op de CGN VideoVault:

Hier is de playlist van de Jubal Winter Guard op de CGN VideoVault:

Hier is de playlist van The Misters op de CGN VideoVault:

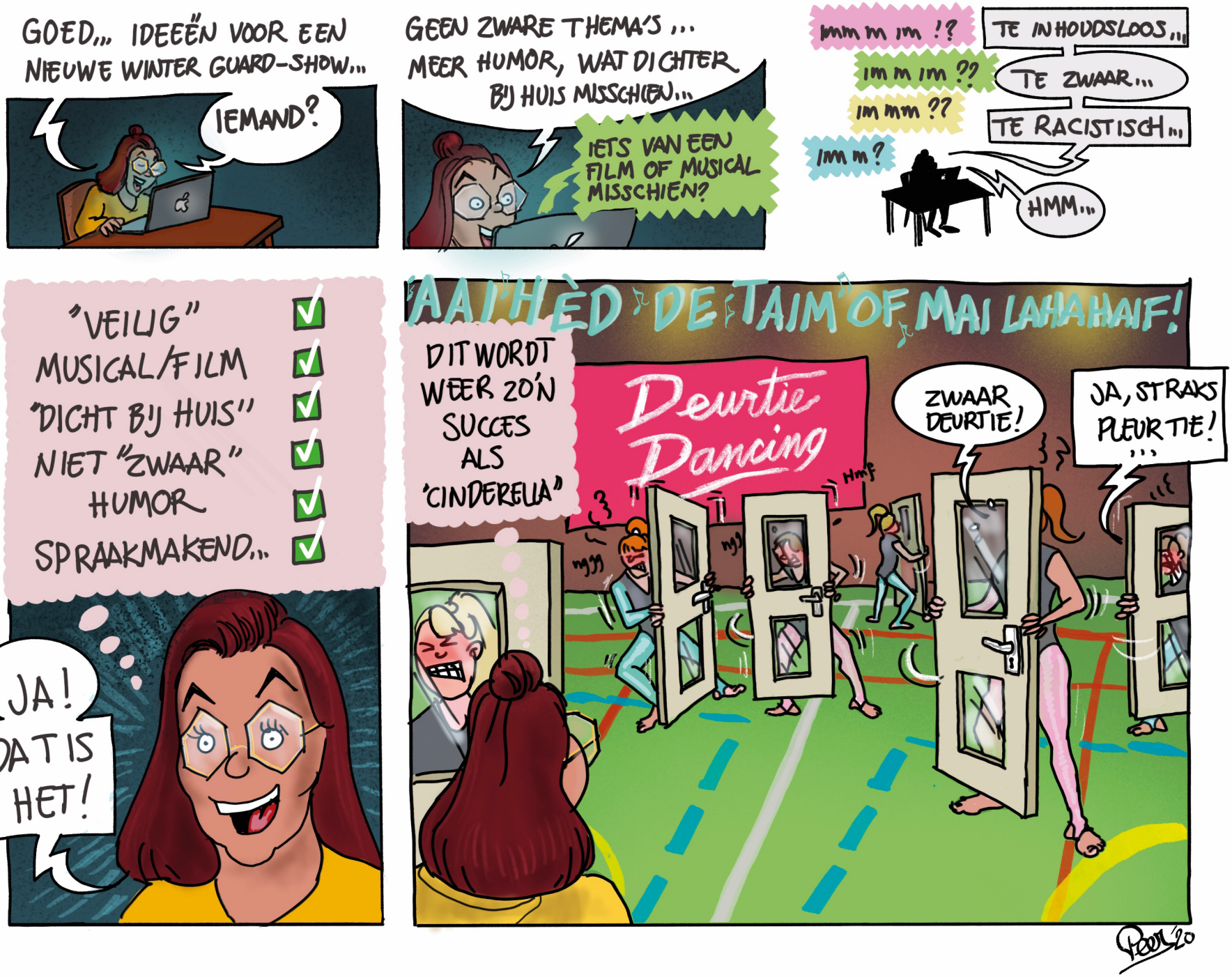
GOED,,, IDEEËN VOOR EEN NIEUWE WINTER GUARD-SHOW,,,
IEMAND?
GEEN ZWARE THEMA'S ,,, MEER HUMOR, WAT DICHTER BIJ HUIS MISSCHIEN,,,
IETS VAN EEN FILM OF MUSICAL MISSCHIEN?
mm m im !?
im m im ??
im mm ??
im m?
TE INHOUDSLOOS,,,
TE ZWAAR,,,
TE RACISTISCH,,,
HMM,,,
"VEILIG"
MUSICAL/FILM
"DICHT BIJ HUIS"
NIET "ZWAAR" HUMOR
SPRAAKMAKEND,,,
JA! DAT IS HET!
AAI'H ÈD DE TAIM OF MAI LAHAHAIF!
DIT WORDT WEER ZO'N SUCCES ALS 'CINDERELLA'
Deurtie Dancing
ZWAAR DEURTIE!
JA, STRAKS PLEURTIE! ,,,

INDOOR SPECIAL

WINTER GUARD THE MISTERS

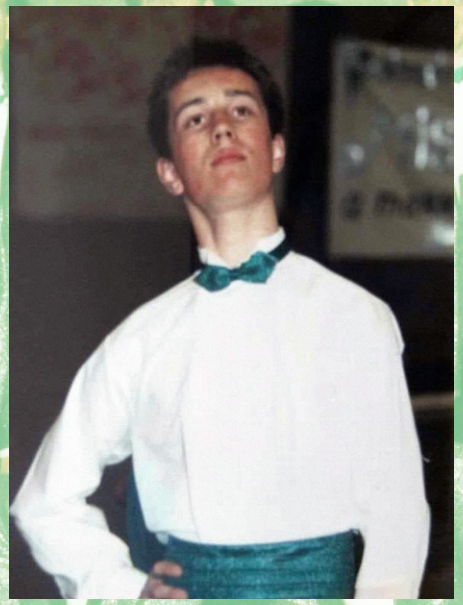

Door Theo Vink

Bekijk hier (een gedeelte) van de finals performance van The Misters uit 1988, via de CGN Video Vault.

The Misters is een winter guard die ontstaan is doordat het Jubal bestuur/staff destijds (1986 Red.) **vonden dat de jongens die bij Jubal liepen geen winter guard meer mochten lopen. Ze vonden dat ze 's winters de muziek moesten instuderen voor het zomerseizoen.**

Toentertijd liepen we op karateschoentjes. Niet op blote voeten, zoals tegenwoordig het geval is.

All Male Winter Guard

Onder leiding van Niek van Spanje werd er boven een café op het Vrieseplein een bijeenkomst georganiseerd. Daar is op 1 november 1987 officieel The Misters ontstaan. Een *all-male winter guard*. Het grote voorbeeld had een paar jaar eerder in Nieuwegein deelgenomen aan een winter guard-contest van Drum Corps Holland (het huidige CGN): *The Cavaliers.*

Gelukkig kon, na wat vijven en zessen, het uiteindelijk wel onder de vlag van Jubal uitkomen. Zodoende kwamen er dat jaar twee winter guard-units van Jubal op de vloer.

Op de muziek van *Vienna Symphonic Orchestra Project* (popmuziek uitgevoerd door een symfonisch orkest) werd de show geschreven door Andries van de Graaf. Er werd gerepeteerd in een gymzaal aan het Oranjepark. De warming up werd door een jongedame gedaan. Ik weet dat de meeste jongens dus op tijd kwamen, want die wilden dat niet missen. Ook werd er een repetitieweekend in Goes georganiseerd in een gymzaal. Er werd een geboortekaartje verstuurd naar andere guards dat winter guard The Misters was 'geboren'. In het 'wereldje' werd flink over The Misters gesproken/geroddeld.

Voor de eerste contest werd keihard door een atelier onder leiding van Mevrouw Van Spanje gewerkt aan een uniform. En wat voor een! Een zwarte broek, witte blouse, groene cumberband en groene vlinderdas. Toentertijd liepen we op karateschoentjes. Niet op blote voeten, zoals tegenwoordig het geval is.

De eerste contest

Het publiek en de andere guard units wisten niet wat ze konden verwachten. We kwamen het veld op en gingen in de beginpose staan. Heel arrogant met één hand in de zij en met ons hoofd schuin naar boven kijkend naar het publiek. Het publiek werd gek. De show ging goed en het publiek reageerde enthousiast. We werden in ieder geval geen laatste, en zo was er weer een nieuwe unieke groep vanuit Jubal ontstaan.

Twee contests later was het hele uniform compleet. Het zwart/zilveren glitter-jasje maakte het af. Het was een geweldig project wat niet had kunnen "draaien" zonder de familie Van Spanje en Andries van de Graaf. Uiteindelijk heeft The Misters 2 seizoenen (1987 en 1988) meegedraaid binnen de winter guard-competitie van DCH en behaalde beide keren de zesde plaats. Ik had het voor geen goud willen missen. Het waren 2 geweldige seizoenen!

INDOOR SPECIAL

JIP

INDOOR

PERCUSSION

JUBAL

De jaren ’10 kunnen ongetwijfeld worden herinnerd als de jaren van Jubal Indoor Percussion. De geboorte van JIP wordt door veel Juballers gezien als een stap naar een nieuw tijdperk. Het front ensemble werd al een paar jaar versterkt, maar bij JIP werd direct hoog ingezet op het gebruik van synthesizers en samples. JIP bleek al snel een intensieve investering te zijn, waardoor er gekozen werd voor een 2-jaarlijkse deelname. JIP was te zien in 2010, 2012, 2014, en 2016. Deze vier bijzondere jaren hebben elk hun unieke verhalen, uitdagingen, en hoogtepunten. Vier personen nemen je mee in hun verhaal over de JIP editie waarin zij betrokken waren:

Bekijk hier (een deel van) de Finals Performance via de CGN VideoVault:

Bekijk hier een opname van de CGN contest in Goes op YouTube:

2010: BREATHE

Door Ruben Lourens

Jubal Indoor Percussion, het idee wat al wat jaren in het hoofd zat, maar nog nooit was uitgevoerd. In 2009 was daar dan toch het besluit om mee te gaan doen aan indoor 2010.

Voor mij was 2010 een bevlogen jaar. Het was het jaar waarin ik het stokje rustig zou overnemen van *Ramon Opmeer*. Een schoen die niet gemakkelijk te vullen was: naast een zomerseizoen nu ook een extra winterseizoen draaien.

Omdat dit een totaal nieuw experiment was voor Jubal, hebben we gekozen om het muzikale boek aan te schaffen. Muzikaal zat het dus al helemaal goed in elkaar en konden we direct over gaan met focus op het visuele book. Op visueel vlak was er nog heel veel nieuws te ontdekken. Hoe gebruiken we een vloer, hoe schrijven we daar een goed visueel boek voor. Niet te vergeten, welk uniform ga je dragen. Gelukkig zoals vaak bij Jubal is er veel animo. Nieuwe leden en oud leden, maar ook zeker staff en mensen die willen meedenken en meehelpen.
Zoals altijd start het met het instuderen van de nieuwe muziek. Gelukkig iets wat we ook met het zomerseizoen gewend zijn. Waar je normaal één programma aan het instuderen bent, moesten we nu opzoek naar de balans tussen de twee programma's. Moet dat om en om, of alleen focussen op 1 programma? Hoe flexibel zijn je leden? Waar de winter normaal een wat rustigere periode is in het seizoen, heb je nu een seizoen waar je weekend op en af aan het repeteren bent. Uiteindelijk verdien je als club je inkomsten met het zomerseizoen, maar kun je je gezicht opnieuw laten zien in de een nieuw winter circuit.

Terugkijkend op dat seizoen zouden we veel dingen anders doen. Maar Jubal blijft Jubal, zorgen er altijd voor dat het links- of rechtsom goed komt. Vanuit de leden zelf, vanuit de staff en ook vanuit support. Altijd hetzelfde doel om er het beste van het beste uit te halen. 2010 het begin van een mooi indoor avontuur. Het was heftig en zwaar, maar heel waardevol.

SABIAN
wgi
SPORT OF THE ARTS
EUROPEAN REGIONAL
2010
Goes - The Netherlands
1th place
Independent A-Class

2012:

Door Frank Vernes

Maarten: ***...'Ha Frank, de Flitsen is terug en we belichten een aantal succesvolle indoor units. Wil je iets schrijven over Indoor 2012, Metal?'***

...Euhm, natuurlijk. Metal. Waar te beginnen. Kloppen mijn herinneringen? Geen idee, we zien wel.

M'n allereerste 'brainwave': afgestudeerd en weer werkloos door de kredietcrisis, dus tijd genoeg voor een indoorprogramma. Lekker begin wel (lol).

Lees hier hoe de leden dit seizoen destijds hebben ervaren op jubal.org:

Bekijk hier een opname van de CGN Finals performance YouTube:

En zoals in alle voorbije jaren... whatever happens at 'De Hoof' stays at 'De Hoof'.

M'n taak in die tijd? Noten schrijven voor de drums. En ik kreeg van Ruben support om het indoorprogramma te draaien, daar waar hij de zomerkapitein was. Mijn volgende herinnering waarbij ik echt een idee kreeg van de potentie in het programma, brengt mij terug naar jawel: *De Hoof.*

Wie kent het niet? Jubal's Noord-Brabantse bakermat van gezelligheid, korte nachten, gebundelde liefde voor muziek, mooie anekdotes en bovenal de tofste Jubal programma's in wording. En zoals in alle voorbije jaren... *whatever happens at 'De Hoof' stays at 'De Hoof'.*

Nadat we in 2010 voor het eerst een indoorseizoen hadden afgevinkt, smaakte het vanzelfsprekend naar meer. In 2011 ging het vizier weliswaar op het 100-jarige bestaan van de club, maar de plannen voor het eerste eigen indoorprogramma werden al concreter gemaakt in jawel, De Hoof.

Dus vrijwel de gehele Jubalstaff bij elkaar op de eerste vrijdagavond van het zomer-'camp' om ideeën te spuien. Nadien hebben we nog de nodige sessies gehad en uiteindelijk werd 'Metal' als programmatitel verkozen. Het makkelijkste deel was achter de rug. Nu nog leden (lol).

Drums geen probleem, maar de pit aanslingeren was nogal een ding. Na zeg maar, de nodige 'arbeidsvoorwaardengesprekken', stemden er voldoende in met deelname. Mooi, een unit!

Nu nog *color guard*, want er moest ook veel dans en movement verwerkt worden. Kortom we hadden een aantal dames nodig die opgewassen waren tegen dat deels gemanierde mannenvolk a.k.a. drumline. Voor de drummers startte het dansen als ongecontroleerde ellende en voor de staff als ware bron van vermaak. Sorry boys! ;)

Ook de leden kregen de ruimte om zelf mee te denken en creatief te zijn. Dat zorgde naast hard werken voor de nodige humor en bruikbare input.

Het moest allemaal in die paar minuten verpakt worden samen met die fijne prop (lees steiger). Kudos voor het visualteam! Drill shapen, props integreren, dansen en instrumentwissels. Alles in enkele minuten.

Een eerste eigen programma. Dus een eigen vloer incl. Metal ontwerp, (lees: traanplaat a.k.a. duck-tape van de Action), electronica, samples, muziek, uniformen en verdere aankleding. Plus alle andere organisatorische zaken zoals CGN-reglementen, zaalhuur, sleutels, waar kan de pit naar binnen? kratje pils voor de vloerploeg, materialen, vervoer, gemeente, planningen afstemmen met de zomer, blabla. Eigenlijk een zomerseizoen maar dan een stuk korter. Oftewel een hoop geregel waar we samen met al die toppers uit de staff, binnen no-time een mouw aan hebben gepast. Kudos aan Christian, Robby en Ruben die gelukkig al vaker met deze bekende bijltjes hadden gehakt.

Achteraf gezien is het naar mijn mening vooral een overwinning geworden door samenwerking met een enorm divers staffteam, de lading vrijwilligers en natuurlijk de inzet van alle leden. De sfeer was veelal super en iedereen die een kwaliteitsverbetering kon verwezenlijken werd opgetrommeld. Ook de leden kregen de ruimte om zelf mee te denken en creatief te zijn. Dat zorgde naast hard werken voor de nodige humor en bruikbare input.

Voor wie het terug wil kijken: niet doen! hahaha. Wat een verschrikking die opnames van drums in een betonnen klankkast. Leuk om alle koppies weer te zien, dat zeker! Maar verder, nee. Indoor percussion is vooral doen, meemaken en *'whatever makes the team work'*. Het zijn unieke en toffe ervaringen. Hebben we gewonnen? Ik dacht van wel. Ooh ja, nu zie ik het: de eerste CGN percussion titel. :p

JIP JIP JIP
Jullie METAL
is DONDERS
cgn
MARCHING WIND CLASS
CHAMPION 2012

Perspective is Everything

door Paul Versteeg

Na het succes van 'Metal' in 2012 waren er veel aanmeldingen voor het 2014 seizoen van Jubal Indoor Percussion. Er was een uitgebreide auditieronde nodig maar uiteindelijk was er plek voor 32 gemotiveerde leden dat seizoen. Dit bleek een super talentvolle groep en ondanks de moeilijke muzikale en movement uitdagingen, zijn zij erin geslaagd om een succesvol indoor programma te brengen.

Bekijk hier de CGN Finals-performance op YouTube:

Het concept van "Perspective is Everything" was gebaseerd op het idee dat iemands kijk op de wereld is aangeleerd. In de show lichtten we uit dat dit perspectief uniek is, maar ook dat deze realiteit beïnvloed kan worden. Er zijn veel theaterproducties, films en kunstuitingen die dit onderwerp raken en dit was voor het design-team een rijke bron van inspiratie.

Visueel was het concept onder andere terug te zien in het lijnenspel op de witte vloer die we gebruikten. Na middagen in de weer met duct-tape ontstond er een vloerontwerp met diepte, terwijl het eigenlijk gewoon een plat vlak was. Dit gaf interessante drill-uitdagingen, omdat het grid richting de voorkant van het veld uitgerekt was en een grotere pasafstand met zich meebracht. Een ander visueel detail waren de "groene rechthoeken" op de drums (& cymbals),

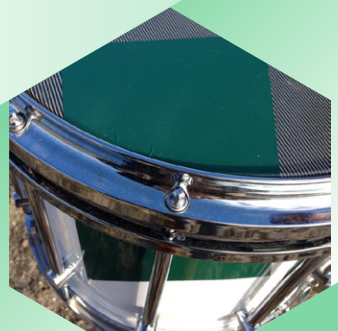

zoals de kunstenaar Varini dit zou doen: je ziet een perfect vierkant; maar dit is alleen zichtbaar vanuit één perspectief. Ook in de drill & movement gaven we het publiek de gelegenheid om twee keer hetzelfde show segment te zien en te ontdekken dat de "vergissing" juist de bedoeling was.

Op muzikaal vlak wilden we een dromerige/mathematische sfeer uitdragen die bij het concept past en de muziekstijl van Thomas Newman (Wall-E) en John Powell (Bourne Identity) leende zich hier goed voor. Met behulp van enkele voice-overs ontstond een mooie en effectieve muzikale compositie die overtuigend werd uitgevoerd door het gehele percussion ensemble. Terugkijkend op het seizoen was dit voor Jubal Indoor Percussion één van de meest volwassen programma's die we op het veld hebben gebracht. De talentvolle leden en betrokken staffleden hebben dit seizoen tot een succes gemaakt en dat was niet enkel ons 'Oranje perspectief'. Ook de juryleden, en het publiek hebben zich positief uitgelaten over het programma en dat maakte het kampioenschap extra memorabel.

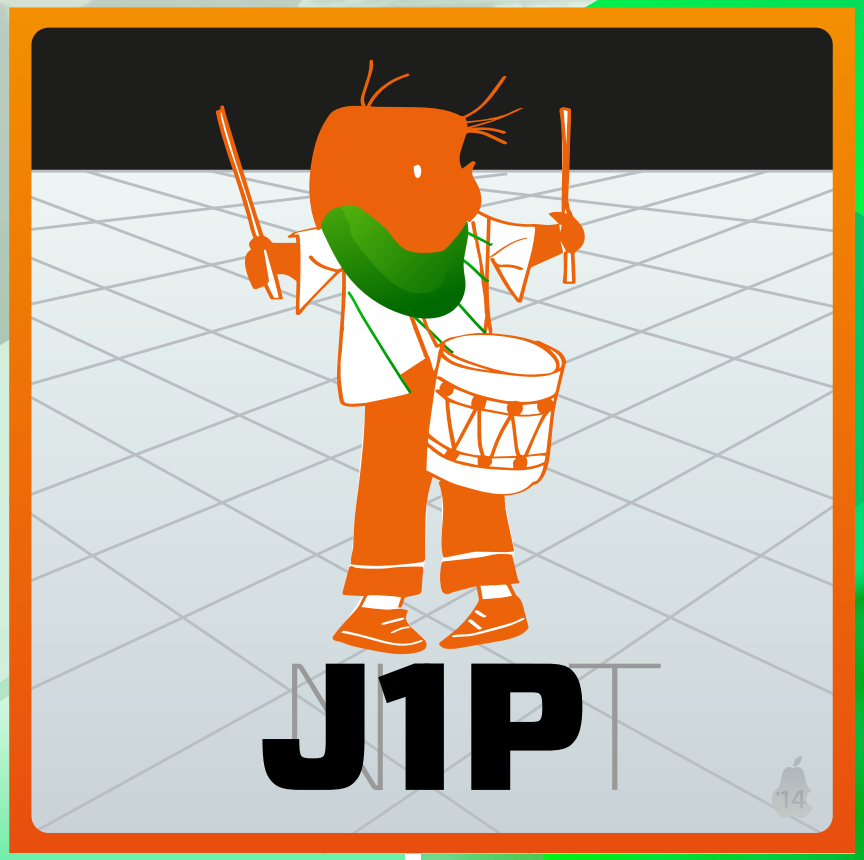

Jubal Rubbish uit 2014, naar aanleiding van de overwinning met 0,2 pt. marge tijdens de CGN-finals van dat jaar.

2016: IMITATION

Door Matthias Smouter

Na het succes van het 2014 seizoen *Perspective is Everything*, hadden we de ambitie om een programma van soortgelijke kwalitateit neer te zetten, maar daarbij op een aantal onderdelen te professionaliseren. Zo wilden we graag een echt uniform, een geverfde vloer die het programma visueel ondersteunde en gebruik maken van *props*.

JIP's 2016 programma 'Imitation' ging over hoe we elkaar in het dagelijks leven, bewust en onbewust na kunnen doen. Een tastbaar principe dat we zowel visueel als muzikaal zoveel mogelijk hebben verwerkt in het programma.

Het instuderen van de muziek ging, mede door de 'video-assignments', voorspoedig en ook visueel, in gymzalen waar de pit vaak maar net paste, maakten we goede stappen. De show kwam extra tot leven door bijvoorbeeld de bass drum vellen met spiegelfolie te beplakken en het gebruik van de grote verrijdbare spiegelprops. De volledig witte uniformen waren een mooi contrast met de geverfde vloer. Wat dat betreft was de missie geslaagd!

Helaas vielen de scores wat tegen en moesten we genoegen nemen met een 4e plek. Uiteraard niet wat we wilden, maar de competitie was sterk. We hebben wel veel geleerd dat seizoen en een uitstekende basis gelegd voor een volgende deelname aan de indoor competitie!

Bekijk hier de CGN Finals-performance op YouTube:

Bekijk hier de time-lapse video van het schilderen van de vloer

majestic

wgi
REGIONAL
CHAMPIONSHIP

majestic

majestic

column

John F.

Winterkaart!

"Mag ik nog iets bestellen van de Winterkaart?" "... Nou meneer, heeft u al naar buiten gekeken? Het voelt als hartstikke voorjaar en het zonnetje schijnt..." antwoordde de kelner. Zo'n bijdehand studentikoos type die zichzelf totaal geen benul bewijst, wat ik überhaupt in het prille voorjaar te zoeken heb in Almere-Buiten...
"Nou", vervolgde ik: "uw menukaart veronderstelt alle seizoenen te kunnen serveren, en ik heb toevallig ontzettend zin in Stamppot!".
Daar had dit Vinex-lulletje even nix van terug, anders dan: "Sorry meneer, ik kan u wel de gefrituurde inktvisringen met gevulde spinazie-croutons aanbevelen, als dat helpt..?"
Ik ga jullie de rest van dit spannende schouwspel besparen... Waarom was ik daar eigenlijk, in Almere *of all places*? Ow ja: een schnabbel uit hoofde van mijn nevenfunctie. Via via (via het drumcorps-wereldje) een paar bekende ex *Team Orange*-leden in het huwelijksbootje helpen.

Goed, Almere dus.. Met gemengde gevoelens denk ik terug aan mijn *guilty pleasure*: als toeschouwer van *Team Orange* onze meiden en jongens van de guard aanmoedigen, die onder massale TL-verlichting in een zweetvoet-stinkende gymzaal hun artistieke kunsten vertonen. Even wat bekennen: ik vind dat indoor-gedoe helemaal nix. Geldt ook voor indoor-percussion. De laatste jaren is daar de zogenoemde *Winds*-competitie aan toegevoegd en dat maakt het nog een beetje goed: meer melodie en muziek i.p.v. dat monotone gerag op slagwerkinstrumenten en het in potentie betere gooi- en smijtwerk van vlaggen, sabels en vlaggen. En het indoor-circuit is de laatste jaren een hele hype aan het worden!
En overigens snap ik de stap en de ontwikkeling van deze overdekte wedstrijden-pandemie heel goed.
Als het zomerseizoen is afgelopen dan wil je natuurlijk doorgaan met ontwikkeling; de guard en percussion lopen in de voorbereiding naar het nieuwe zomerseizoen toch logischerwijs vaak achter de feiten aan. En als je al een zomercorps hebt wil je misschien wel dingen uitproberen in de winter die je later in het zomerseizoen goed zou kunnen gebruiken. En toch: het blijft voor mij 4 á 5 minuten gepriegel, gestamp en *cirque du hivers* in de kleine onwelriekende ruimte.

Het winterseizoen is er wat mij betreft om bij te komen en te herstellen van het afgelopen seizoen Maar ook: nadenken over het volgende seizoen, visie ontwikkelen, plannen smeden, props bouwen en je muzikale en acrobatische basis weer eens oppoetsen en naar een hoger niveau brengen. En begrijp me goed; mijn mening over deze rondtrekkende overdekte indoorkaravaan is door eigen ervaring in het zadel geholpen. Want ik vind, als je ergens over oordeelt, moet je het eerst zelf ervaren hebben! Dus ja: ook ik heb me als overrijpe puber net een jaar bij Jubal, over laten halen om aan een Oranje Primeur mee te doen: winter guard voor vrouwen én mannen die in de zomer een geheel ander instrument of materiaal bespeelden. Als jonge muzikant wil je de veels-te-lange winter tot aan de eerste buitenrepetities in de sneeuw als opmaat voor het zomerseizoen, zo

snel mogelijk in tijd overbruggen. Ik herinner me dat onze winter guard van 1983/1984 bestond uit de zomerguard aangevuld met wel 20 mannen uit de brass en percussion. Mannen vol levenslust en gierende hormonen die nog nooit een rifle, spinner, pole en vlag hadden aangeraakt. Er werd vanaf november steevast elke zaterdag gerepeteerd; van 09.00 tot 17.00 in een vrieskist met schamele TL-verlichting, gore gordijnen, dat door moest gaan voor: sporthal. Zeg maar gerust: een soort Wit-Russische Thialf maar dan in Dordt.

Ja: heel veel lol gehad, en mega veel lunches met patat en kroketten (bij gebreke van het bestaan van Hello Fresh). Het was ook een winter guard met de meeste emotionele en fysieke kwetsuren. Logisch als je 20 onervaren en opgefokte mannen in een ruimte zet met minimale bewegingsruimte per vierkante meter, daar komt alleen maar ellende van: romantiek maar ook blessures. Zo heb ik een keer vanuit 'de gevulde hoefijzer/visueel plaatje' met mijn kennelijk veels te lange vlaggenpole een zomerguardmeisje het ziekenhuis in "ge-drop-shot". Ik voel nog als de dag van gisteren de opzwepende Latijns-Amerikaanse muziek, mijn über-strakke slag met de vlag naar de grond in sync met die muziek. Helemaal hot en spot on... ware het niet dat mijn temperament werd ontnuchterd door een-onderarm-in-de-weg van een vrouwelijk guardlid. De muziek houdt op, het was immers het finale muzikale statement/eerste blok; we genieten met 36 leden iets minder dan 1,5 seconde van de stilte en dan volgt..: De Schreeuw van Helma K... Het visuele Hoefijzer bleek aan de binnenkant óf aan buitenkant té goed gevuld dan op papier stond. Okay, snel reageren, kusje erop en met de Volvo van Andries naar de EHBO-post. Opgelost zou je denken... niets is minder waar. De vrouwelijke guardleden van toen waren best wel eensgezind, beschikten over een ijzeren geheugen en bleken on top of that: bijzonder rancuneus.. Want drie weken later besloot één van de collega's van Helma, (Paula K.) tijdens één van de vele gooi- en smijtwerkelementen, haar vlag en stok op mijn hersenpan te torpoderen. Okay dan, point taken, de stand is nu 1-1. Een eindstand waar ik mee kon leven.. Maar: Winter Guard-Grootmeester en bedenker Andries van deze onmogelijke drill en materiaalbewegingen, besloot mij nog een lijfstraf te gunnen: "doe jij maar eventjes een *'butterfly'* met je vlag, 1 meter naast en parallel aan de muur". Echte butterflykenners weten deze marteling op waarde te schatten en ik heb nog nooit zoveel noten gekraakt als in die 10 minuten.. hier ligt vast de basis voor de term 'op zijn kloten krijgen'...

Hoe dan ook, het jaar erop besloot ik tegen-beter-weten-in weer met deze winterse Kremlin-Façade mee te doen en werden we met een veel kleinere guard kampioen! Tijdens de voorbereiding was 'De Vrieskist' nog steeds onze thuisbasis, werd er meer materiaal gebruikt, het Caballeros-uniform (had ik ook he-le-maal nix mee) summier aangepast maar dezelfde glij-partij-balletschoentjes bleven. En daar kwam nog bij dat ook de mannen in dat seizoen voor het eerst met make-up werden opgesierd, met glitters en overdreven veel

blushes op de wangen. Dat kwam namelijk beter over op het publiek en de jury, was het argument.. *Yeah right*... Toen begon ik al geestelijk lichtelijk af te haken...

Wat er van zij; ik wist dat dit mijn laatste seizoen als guardlid zou zijn. Ik koester nog wel hilarische herinneringen aan de wedstrijden in Almere Binnen (kan ook -Buiten zijn geweest). Zoals: tijdens een bejureerde show bij materiaalwisselingen aan de voorlijn de korte vlaggenpole van je collega (Jazzy Fred) weggrissen -omdat die voor mij het dichtst in bereik was, zodat de show in uitvoering een geheel nieuwe dynamiek kreeg: paniek en scatterdril ten gevolge. Die tape en slapstick (1985) ligt vast nog in de archieven en is op aanvraag te bekijken.

En ja, toegegeven: winter guard heeft ook heel veel goeds gebracht. Niveau en creatief talent worden elk jaar uitgedaagd om het nog artistieker te krijgen. Winter guard *verbroedert* want het heeft ook iets romantisch en idyllisch. Tegelijkertijd: winter guard *verloedert* en dat moet ik even uitleggen. Ik heb een paar jaar geleden nog eens een wedstrijd bezocht (yeb: Almere); ik kwam en ging toen voor ons eerste *Team Orange Windsensemble*. Onvermijdelijk krijg je dan ook heel veel mee van de rest van het programma. Wat mij dan zo tegenstaat is dat tijdens en vooral ná het tossen van vlaggen en 47-tigjes van de sabels en rifles, inclusief de uitlokkende schijnbewegingen daartoe, het publiek massaal in extase, beestachtig en luidruchtig van zich laat horen... En die kakafonie aan collectieve orgasmes duurt dan maar liefst 5 á 6 minuten... continu... in ieder geval zolang een show duurt. En dan heb je nog de nazit; het komt op mij over als *-excusez le mot-* een nogal incestueus gebeuren. Want na de show valt iedereen elkaar *KlefBef&LebberKlef* in de armen... een soort Eurovisie SongFestival avant la lettre... Houd ik ook niet van, daar manifesteert zich mijn vooringenomenheid en valkuil... *Touché!*

Hoe dan ook; ik kan niet wachten tot het voorjaar en zomer is... dan is er hopelijk op de Europese en Amerikaanse velden weer genoeg te genieten van/verliefd te worden op de blend van alles door- en met elkaar ofwel: STAMPPOT van alle indoor units... maar dan lekker buiten...
En als er een wedstrijd is in Almere (Buiten!) dan ben ik er bij! En weet je: dan kakafoneer ik lekker hysterisch en luidruchtig mee!

(namen en situaties die in dit stuk zijn genoemd, zijn non-fictie, non-fake en evidence based!)

JUBAL WINDS

Door Erik van Doorn

Jubal Winds is al vijf jaar een onderdeel van het indoor programma van Jubal, ondanks dat het een relatief nieuw concept is vergeleken bij *Indoor Percussion* en *Winter Guard* is het een stabiele unit dat ieder jaar doorgroeit. De reden dat we destijds zijn begonnen met *Winds*, had te maken met het feit dat we aansluiting wilden houden met de ontwikkelingen op het gebied van hornline en design. Het Winds-circuit was nieuw bij CGN (en ook bij WGI) en we wilden bekijken of dit iets voor ons was. Voor het eerste jaar was het doel gewoon meedoen, low budget, zonder vloer en props en met een basis uniform. Leuke muziek en gaan.

Afgelopen voorjaar hebben we alweer onze 5e verjaardag mogen vieren in het JMC. Tijdens deze avond hebben we met de aanwezigen teruggekeken naar 5 jaar Winds, welke programma's we allemaal gedaan hebben met een aantal mooie verhalen/gebeurtenissen. Voor iedereen die minder bekend is met de 5 programma's, hier nog even een paar korte samenvattingen:

2016: Life's Incredible

Het eerste programma wat Jubal Winds gedaan heeft was "Life's Incredible" en het idee was zoals gezegd simpel: Incredibles muziek, veel uitdaging voor de lopende leden en was bedoeld als een experiment. Mede hierdoor was het aantal repetities beperkt en werd er van de leden veel verantwoordelijkheid gevraagd rondom muziek instuderen en thuis verbeteren. Dit heeft zich na vijf jaar gevormd naar de huidige manier van repeteren. Bij deze willen wij ook *Paul Doop* nog bedanken voor zijn input als jurylid na de eerste show. Wij hadden namelijk alleen muziek met wat drill en jij zag er een heel verhaal in. Een gevallen held, die de wereld opnieuw trotseert en daarna overwon... bedankt, goed idee!

- Dit was een programma met het idee om een puur Winds ensemble te zijn. Later hebben we voor tempo en ritmische redenen toch een drumstel toegevoegd.
- *Frank Wienen* heeft het uniform besteld bij de Decathlon, we waren goed te zien in het donker met de fluorescerende kleuren.
- In dit eerste jaar hadden we direct een uniek halftime optreden bij een basketbalwedstrijd in Rotterdam.

Bekijk hier (een deel van) de Finals Performance via de CGN VideoVault:

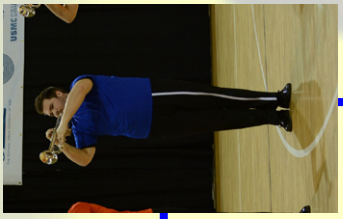

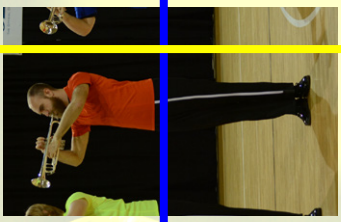

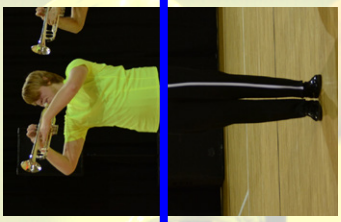

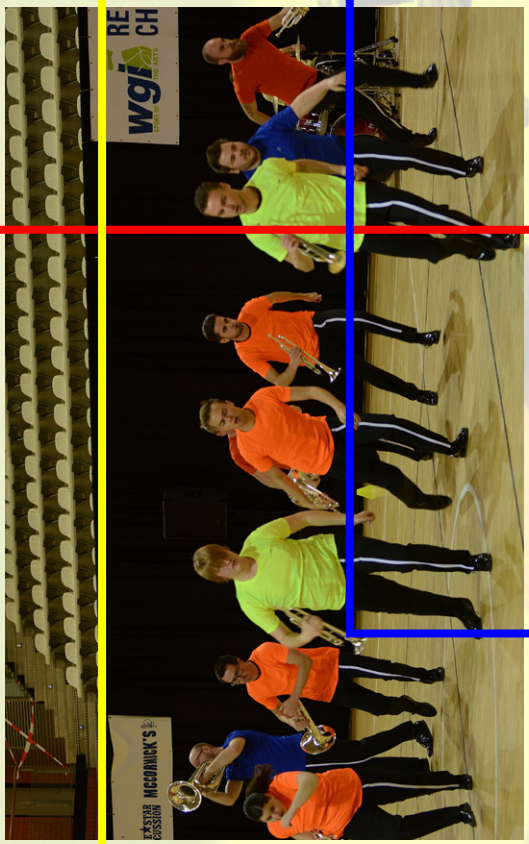
wgi
RE
CH
MCCORMICK'S
BOSSIER

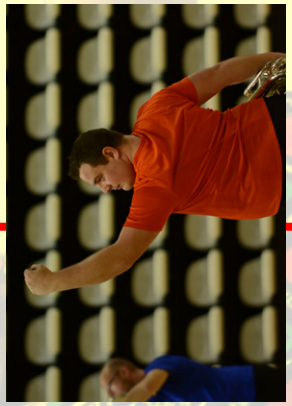

MCCORMICK'S

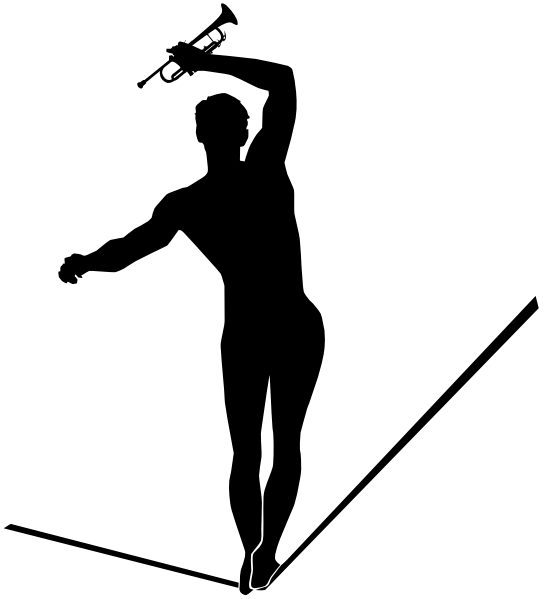

EQUILIBRIUM

JUBAL WINDS 2017

In het tweede jaar wilden we toch meer de artistieke kant op met de Winds programma's, meer theatrale shows met meer diepgang. Het programma equilibrium was een programma over balans met veel diepere lagen maar geen ziel. Het programma was technische complex maar moeilijk in de korte tijd van het veld te krijgen plus veel leden hadden geen binding met het programma omdat het moeilijk acteren/inleven was.

- De solo van Joury Noordermeer (mellophone) op de een bewegende wip is er bijna uitgehaald omdat de jury het te riskant vond.
- De wippen waren ontzettend zwaar, resetten was daarom altijd een extra pijn voor de leden.

Bekijk hier de CGN Finals-performance op YouTube:

Bekijk hier (een deel van) de Finals Performance via de CGN VideoVault:

VENDETTA

YOU HIT ME, WE KILL YOU!

JUBAL WINDS 2018

Vendetta was een programma met een van de kleinste groepen die wij met Winds tot nog toe gehad hebben, maar zij hebben wel laten zien dat het aantal leden niet heel veel uitmaakt voor de kwaliteit van het programma of het plezier van de leden. Vendetta ging over een bloedwraak in een maffia familie. Het programma startte met een moord, waarna de familie door de verschillende stadia van rouw ging. In de ballad besloot de familie wraak te nemen wat gevisualiseerd werd in de closer.

- De slechterik in het verhaal was *Martijn Verstelle* (mellophone), de enige persoon van Juliana die meedeed aan Winds in 2018.
- Support voor het invullen van opener en choreografie is dit jaar verzorgd door *Stephan Hendrikse*.
- De props van dit seizoen (tafel en stoelen) hebben we geleend bij *kakofonieband De Rammen*.
- Een kleine groep betekende dat het makkelijk te zien was of drill goed stond, waardoor de zin *"Ik kan vanaf hier zien dat..."* zijn intrede deed.

Bekijk hier (een deel van) de Finals Performance via de CGN VideoVault:

"The Battle of Britain" en "The Spitfire" waren de inspiratie achter het programma. Het gevecht van deze heldhaftige dames en heren van de RAF (Royal Air Force) in de Tweede Wereldoorlog gaf de leden een programma wat zich vooral in de lucht afspeelde. De uitdaging was groot omdat de show relatief kort is (4,5 á 5 minuten) en we veel te vertellen hadden. Het programma bestond uit de drie delen; opstijgen, "the call of war" en gevecht + overwinning.

- Je kunt je wel voorstellen hoeveel het design-team naar *Ronald Venderbos* zijn technische en mechanische vliegtuigfeitjes en constructies heeft moeten luisteren. Hoe alles werkt en luchtstroming op de vleugels... wat fijn dat het seizoen kort is.
- In 2019 hadden we de snelste uniform-change tot nog toe bij Winds.

ACE
PILOTS
WANTED
Join
AVIATOR
LEGENDS OF THE SKY
JUBAL WINDS
2019
INTERESTED?
OR DO YOU WANT
MORE INFORMATION?
APPLY TO:
jubalhornline@jubal.org

Het idee achter het programma was om aan het publiek en de jury te demonstreren hoe een virus zich kan verspreiden. Hoe we dit visualiseerden was doormiddel van een (blauw) uniform met een verborgen oranje X. Dit oranje virus verspreidde zich door de groep heen, wat zichtbaar was doordat steeds meer mensen opeens een X hadden. De drie delen van het programma waren *de verspreiding, isolatie* en *de weg naar een vaccin*.

- De laatste verandering voor de COVID-19 lockdown waren BBC-nieuwsberichten (over het coronavirus) als samples omdat deze wel heel goed bij de show pasten.
- Dit jaar gebruikten we voor het eerst trombones.
- De show is uiteindelijk geannuleerd door de COVID-19 pandemie... karma?

Bekijk hier (een deel van) de performance van Contest Almere via de CGN VideoVault:

De show is uiteindelijk geannuleerd door de COVID-19 pandemie... karma?

2022:

Wordt vervolgd...

In 2021 zal er helaas geen winds unit te zien zijn in de on-line-competitie van CGN. Dit heeft te maken met de hoeveel tijd nodig om een programma te ontwikkelen in combinatie met onzekerheid van het seizoen en mogelijkheid tot repeteren. Uiteraard wordt er vooruit gekeken zoals we bij Jubal al bijna 110 jaar doen en zo ook bij Winds. In 2022 zal Jubal Winds terug zijn met een nieuw programma.

Jubal Winds is na 5 jaar een vereniging op zichzelf geworden. Naast leden, staff en design zijn er veel vrijwilligers in verschillende vormen en maten betrokken met het ontwikkelen van de uniformen, bouwen van props, schrijven van drummuziek of het bedenken van choreografie. Verder leveren vrijwilligers ook vele hand- en spandiensten zoals vervoer van instrumenten, leveren van instrumenten (drumkit, trombones, etc.) en nog vele andere activiteiten.

Wij zijn iedereen die betrokken is geweest bij Jubal Winds in de afgelopen 5 jaar ontzettend dankbaar en hopen nog vele jaren gezamenlijk Jubal Winds te kunnen doorontwikkelen.

Bedankt!

THE WINDS
BENEATH
THE WINS
Superb Intonation.
Clear Projection.
Enormous Power.
ADAMS®
MARCHING BRASS
Handcrafted in The Netherlands.
Jubal

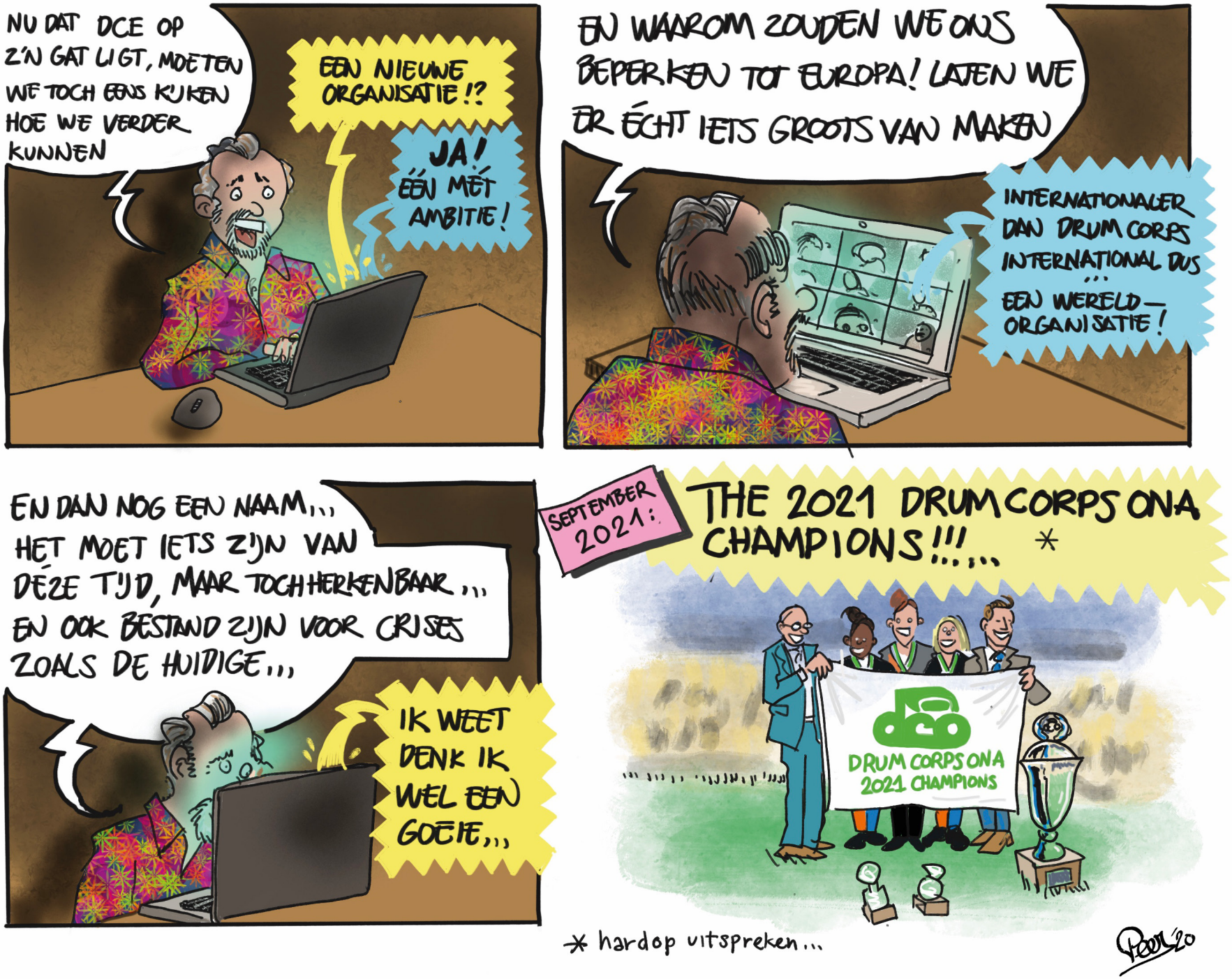
NU DAT DCE OP Z'N GAT LIGT, MOETEN WE TOCH EENS KIJKEN HOE WE VERDER KUNNEN
EEN NIEUWE ORGANISATIE !?
JA! EÉN MÉT AMBITIE!
EN WAAROM ZOUDEN WE ONS BEPERKEN TOT EUROPA! LATEN WE ER ÉCHT IETS GROOTS VAN MAKEN
INTERNATIONALER DAN DRUM CORPS INTERNATIONAL DUS ... EEN WERELD-ORGANISATIE!
EN DAN NOG EEN NAAM... HET MOET IETS ZIJN VAN DÉZE TIJD, MAAR TOCH HERKENBAAR... EN OOK BESTAND ZIJN VOOR CRISES ZOALS DE HUIDIGE...
IK WEET DENK IK WEL EEN GOEIE...
SEPTEMBER 2021:
THE 2021 DRUM CORPS ONA CHAMPIONS!!!... *
DRUM CORPS ONA 2021 CHAMPIONS
* hardop uitspreken...

Hoe is het nu toch met Tim van de Burgt?

Mijn mooiste herinnering is de USA-tour van 2011 voor het 100-jarig jubileum. Eerste keer Amerika, zoveel nieuwe indrukken, emotionele momenten, plekken gezien waar je als toerist nooit zou komen en natuurlijk optreden in het Lucas Oil Stadium.

Naam: Tim van de Burgt

Land: Japan

Welke jaren liep je bij (Jong) Jubal?
Jong Jubal 2000-2008 en Jubal 2008, 2009, 2011 en 2012

Wat heb je gespeeld?
Begonnen op trompet en al snel overgestapt naar mellophone.

Wat is je mooiste herinnering aan Jubal?
Mijn mooiste herinnering is de USA-tour van 2011 voor het 100-jarig jubileum. Eerste keer Amerika, zoveel nieuwe indrukken, emotionele momenten, plekken gezien waar je als toerist nooit zou komen en natuurlijk optreden in het Lucas Oil Stadium.

Waar had je een hekel aan?
Ik had een hekel aan olympic retreats. Als ik daaraan terugdenk krijg ik spontaan weer pijn in mijn platvoeten van dat lange stilstaan.

Welke Jubal show is je *all-time favorite?*

Goochelaars en Geesten uit 2009 is mijn favoriete show. De drill en muziek waren supergaaf om te doen, alles klopte gewoon.

Welke DCI show is je all-time favorite?

Favoriete DCI-show vind ik *Madison Scouts 1988 Malagueña.* Ongekend goed. Kippenvel iedere keer.

Waarom ben je naar het buitenland verhuisd?

Ik ben naar Japan verhuisd omdat mijn lieve vrouw daar woont.

Wat is het lekkerste eten daar?

Het lekkerste eten in Japan is natuurlijk een smaak dingetje maar ik zou zeggen sushi. Voor mij geen sushi in Nederland meer in ieder geval.

Wat mis je het meest aan Nederland?

Happies (snacks) haha. Op zich wen je daar ook wel aan, enige wat ik dan mis zijn vrienden en familie.

Welke plek moeten we bezoeken als we vakantie zouden vieren in jouw land?

Als je een stadsmens bent moet je natuurlijk Tokio bezoeken. Immens grote, uitgestrekte stad waar van alles te beleven valt. Voor de natuurliefhebbers is Japan ook schitterend, ben zelf nog niet overal geweest maar Yamanakako is een prachtig gebied aan de voet van mount Fuji.

Verhuis je ooit weer terug naar Nederland?

Nee, staat niet op de planning.

Wat zou je alle Juballers willen zeggen?

Veel dank voor de leuke en leerzame jaren bij Jubal waar ik nog regelmatig aan terugdenk. Jubal blijft altijd in mijn hart. Blijf mooie shows maken. Tot weerziens in Nederland of Japan.

Hoe is het nu toch met Laurent Callemin

Ben trots om samen met jullie deel uit te maken van deze mooie vereniging!

Naam: Laurent Callemin

Land: Finland

Welke jaren liep je bij Jubal?
2006 - 2011

Wat heb je gespeeld? Snare.

Wat is je mooiste herinnering aan Jubal?
Het elkaar Welterusten wensen in de bus 's nachts op tour. Trusten! (lachende smiley)

Waar had je een hekel aan?
Mensen die niet aanwezig waren op de repetitie .

Welke Jubal show is je all-time favoriet?
2006 *"The Chase"* mijn eerste jaar bij Jubal met de fantastische muziek van The Incredibles.

Welke DCI show is je all-time favoriet?

Zoveel favorieten, moeilijke keuze… Ik ga dan toch voor *Crown 2013 E=mc²*

Waarom ben je naar het buitenland verhuisd?

Mijn vrouw Rauna miste haar vrienden en familie, de Finse natuur, eten en tradities.

Wat is het lekkerste eten daar?

Verse zalm langzaam gegaard op plank naast het kampvuur.

Wat mis je het meest aan Nederland?

Een portie joppers in het JMC

Welke plek moeten wij bezoeken als we vakantie zouden vieren in jouw land?

De sauna ;D

Verhuis je ooit weer terug naar België?

Neen, ondertussen hebben we hier een nieuw leven opgebouwd in een prachtig land, met twee kinderen en een eigen bedrijf.

Wat zou je alle Juballers willen zeggen?

Ben trots om samen met jullie deel uit te maken van deze mooie vereniging en hoop jullie in levende lijve te zien na de Corona-periode.

Een virtuele knuffel voor iedereen!

Drum Corps in de media

Uniformen of kostuums

Sinds het DCI-seizoen 2020 is afgelast zijn de corps er niet bij de pakken gaan neerzitten. Natuurlijk was de teleurstelling groot, maar vrijwel onmiddellijk werden er projecten opgetuigd om de fans betrokken te houden. Uiteraard om de fan-base te behouden, maar ook om het voortbestaan van de corps te garanderen. Het voordeel voor de fans is dat er iets meer openheid van zaken werd gegeven en er een kijkje in de keuken van de corps wat uitgebreid werd naast de algemeenheden waar we voorheen mee werden zoetgehouden.
Aangezien veel corps tegenwoordig samenwerken met de diverse endorsers voor uniformen, vlaggen, equipment en props, dragen de designers van deze bedrijven ook flink bij aan de producties van de diverse corps. Die geschiedenis begint al in 1984, toen *Michael Cesario* het uniform-design van *The Cavaliers* onder handen nam en de basis legde voor het masculine uniform waarmee The Cavaliers grote successen behaalde. In 1987 ontwierp hij het geheel witte uniform voor *Phantom Regiment*, waarmee dit uniform ook echt de naam van het corps uitstraalde. In de afgelopen periode heeft FJM (Fred J. Miller Uniforms) diverse video's gepubliceerd waarin Michael Cesario zijn iconische designs voor The Cavaliers, Phantom Regiment en Carolina Crown 2013 bespreekt.
Dat het ook wel eens mis kan gaan, werd duidelijk bij het uniform van *Carolina Crown 2014*. Het design van 2014 was grotendeels hetzelfde als die van het jaar ervoor, alleen de kleuren werden aangepast. En daarin ging het mis. De paarse broeken werden vervangen door ceruleum-blauwe en dat is een blauwe kleur met een groenige tint. Aangezien de kunstgrasvelden in de USA ook vaak een blauwige tint hebben (omdat dit beter op tv overkomt) vielen de broeken grotendeels weg in de achtergrond. Het design en de kleurstelling van het 2014 uniform was prachtig, maar in combinatie met de achtergrond was het effect van het uniform veel minder. Sterker nog, de paarse broeken van het jaar ervoor zouden een betere 'galaxy-uitstraling' gehad hebben.

Cesario over The Cavaliers:

Cesario over Phantom Regiment:

Cesario over Carolina Crown:

Hoe uniformen op de Michael Cesario-wijze ontworpen worden:

Recentelijk is het kostuum (uniform mogen we het niet meer noemen) van Santa Clara Vanguard ontworpen door Stanbury Uniforms. In *2018* was dit ontwerp revolutionair. Het had wat weg van een base-ball-kostuum gecombineerd met wat hiphop/street dance-achtige elementen. De eerste reacties waren gemengd, maar uiteindelijk waren de reacties positief, want: het werkte. In *2019* werd deze lijn doorgetrokken en moest het een eigentijds kostuum worden, waarvan het publiek zou kunnen denken: 'is dit een marching band, is het een dansgroep of is het een groep skaters?' Het design is geïnspireerd op populaire hiphop/street wear en de Punk-beweging eind jaren '70 en '80. Het resultaat is een kostuum dat aan de ene kant een eenheid uitstraalt, maar aan de andere kant is elk individuele kostuum ook weer verschillend van de andere, iets wat ook terug te zien is in de uniformen van Bluecoats 2018 en 2019, overigens van dezelfde uniformenfabriek.
Hoewel het SCV-design individueel

heel mooi is en ook passend bij het thema, is ook hier weer dezelfde fout gemaakt. Bij het ontwerp is niet gekeken naar of dit uniform werkt op een groen veld. Grijs is een neutrale kleur en werkt als een soort kameleon-kleur: het neemt een beetje de kleur van zijn omgeving aan, met als resultaat dat het bijna wegvalt. Nu het hele kostuum grijs was, viel het hele lichaam dus bijna weg in de achtergrond. Dit werd halverwege nog getracht op te lossen door op diverse plekken rode tarps neer te leggen, maar ook deze kleur (geen helder, maar een meer afgezwakte onzuivere tint rood), werkte niet optimaal. Op zich zou het wel moeten werken; rood is immers complementair aan groen en dus is een groter contrast niet denkbaar, maar als de kleur minder zuiver is, werkt dit ook minder goed. Daarnaast was het probleem dat de tarps nogal glommen en dus reflecteerde het door de stadionlampen het rood weer op de grijze kameleon-kostuums, waardoor het beoogde effect niet werd behaald.

Design staff van Santa Clara Vanguard en de designers van Stanbury over SCV uniform 2019:

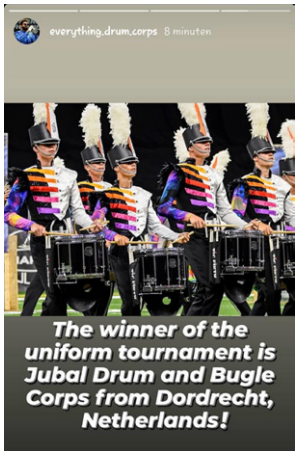

Grote investeringen die compleet zijn mislukt doordat bij het ontwerp geen rekening werd gehouden met de kleur van het 'toneel': een groen (kunst)grasveld.
Dat doen we in Dordt dus een stuk beter en dat is ook in de USA-opgevallen. Niet voor niets werd er in de besprekingen van de DCI Championships Prelims van 2018 zeer positief over het uniform design van Jubal gesproken. Niet alleen die van dat jaar, maar ook die van vorige bezoeken aan de USA. En ook door het Amerikaanse Publiek was binnen een Drum Corps Community dat van Jubal als het mooiste/beste kostuum van 2018 uitgeroepen. Daar mogen we tussen de giganten als Michael Cesario, Fred J. Miller, Stanbury, DeMoulin etc. best een beetje trots op zijn met ons eigen design, gemaakt door ons eigen atelier!

9 december 2006

De binnenstad van Breda werd sinds 2001 traditioneel op de eerste zaterdag na Sint Nicolaas onveilig gemaakt door de Jubal All Star X-Mas Band, zo ook in 2006

Het Jong Jubal-seizoen 2020 tot nu toe

Door Ruben Zeldenrust
Fotografie: Ingrid van Schelt, Peter Franken, Monque Wassink en Larissa Janssen

Het is december, en dat betekent dat het jaar er bijna weer opzit. Een jaar vol aanpassingen en maatregelen die genomen moesten worden vanwege de coronacrisis, dit geldt ook voor de afgelopen finals. Waar we bijna het kalenderjaar uitvliegen en vooruitkijken naar een hopelijk beter en gezonder 2021, zijn wij bij Jong Jubal alweer een paar maanden druk in de weer met het nieuwe seizoen.

Finalsmaand?

Maar voordat we het gaan hebben over het nieuwe seizoen wil ik het eerst nog even hebben over onze eigen finals in september. Want ja, ook daar hebben wij flink wat moeten improviseren. Het begon allemaal met brainstormen hoe wij toch een afsluitende dag konden regelen voor de Jong Juballers zodat het finals gevoel toch nog een beetje aanwezig kon zijn. Terwijl we inmiddels een plan hadden en iedereen achter de schermen druk aan het werk was om dit waar te kunnen maken, waren de kids bezig met de “final touch” voor deze muzikale ochtend.

Ondanks alle tegenslagen van 2020 hebben we er op de dag van de Europese Finals een mooie gedenkwaardige dag van gemaakt.

Tóch Finals (soort van)

Toen was het dan zover, 26 september 2020. Iedereen zat klaar in zijn of haar cirkel toen ze opkwamen, strak in uniform en vol energie. Je kon zien dat ze er zin in hadden! Ook de thuisblijvers en mensen die niet konden komen (waaronder ikzelf helaas) konden het optreden live meekijken via Facebook en Instagram, en ik moet zeggen dat het heel goed te volgen was! Goed beeld en geluid (waar het natuurlijk allemaal om draait), mede mogelijk gemaakt door het Media Team van de vereniging. Na het spetterende optreden van Jong Jubal hadden we nog een verassing voor de kids: het (voor vele bekende) nummer 'Over de Rainbow' spelen met grote broer Jubal. Ook dit vonden ze superleuk, ze genoten er zichtbaar van. Ook het publiek was duidelijk aan het genieten van de show, een geslaagde ochtend was het zeker!

Nieuw winterseizoen

Na 2 weken rust zijn we weer met frisse moed begonnen aan de start van een nieuw seizoen. De guard in de gymzaal, en de percussion in het JMC. Vanwege de coronamaatregelen is de brass uitgeweken naar

een externe locatie in Dordrecht. En dan weer bij de basis beginnen en opbouwen, zowel muzikaal als visueel. Je ziet en hoort ze dan toch echt hun best doen en plezier hebben, en dat is toch waar we het allemaal voor doen.

Binnen de maatregelen proberen we de kinderen ook wat ontspanning te geven. Zo heeft de brass met Sinterklaas een heel spellencircuit gedaan met een muzikaal Sint thema. Diezelfde ochtend heeft de percussion de beamers gebruikt om samen Wii spellen te spelen en DCI video's te kijken, onder het genot van bezorgde pizza's. De color guard heeft een spelletjesochtend gedaan, met onder andere 'levend Air Hockey'. We zullen er alles aan doen om zo goed en leuk mogelijk les te kunnen blijven geven met alle obstakels waar we soms toch tegenaan lopen.

Wij kijken uiteraard vooruit en speculeren we over 2021 en wat er allemaal wel (of niet) kan of gaat gebeuren. De toekomst kan op dit moment onzeker en gissen zijn, maar dat geeft ons als Jong Jubal toch weer nieuwe uitdagingen en kansen die wij kunnen benutten. Een ding is zeker, hoe erg de toekomst ook schommelt of hoe erg de zee ook tekeergaat, het motto blijft toch echt "Eeuwig Oranje".

Bekijk hier meer foto's van de Corona Finals op Flickr.

Bekijk hier foto's van de repetities in september op Flickr.

Bekijk hier de samenvatting van de Corona Finals op Facebook

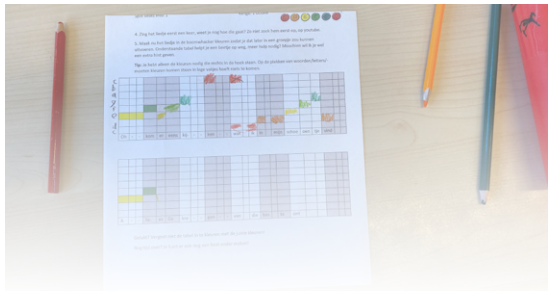

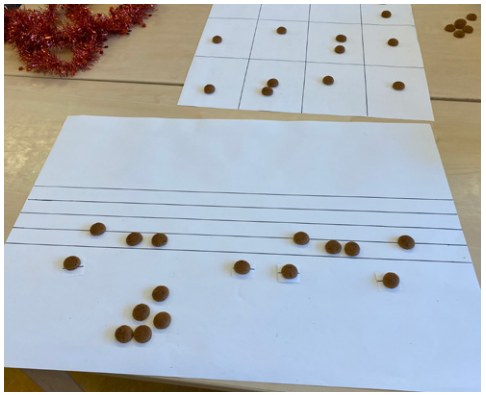

Jong Jubal Winter Guard

Ook Jong Jubal was actief in het winterseizoen. Voor Jong Jubal (nog) geen Indoor Percussion of Indoor Winds, maar wel Winter Guard.
Het was even graven in de geschiedenis, maar Jong Jubal heeft vier keer meegedaan aan de winter guard competitie: in 1990, 1991, 2008 en 2012. In 1990 met 'The Muppet Show', in 1991 met een Latin show, in 2008 met een Disco-show en in 2012 met 'Sjakie en de Chocoladefabriek'. Op deze pagina's de foto's van deze laatste show uit 2012.

Bekijk hier (een gedeelte van) de laatste winter guard show uit 2012 in de CGN Video Vault.

Bekijk hier (een gedeelte van) de winter guard show uit 2008 in de CGN Video Vault.

Bekijk hier (een gedeelte van) de winter guard show uit 1991 in de CGN Video Vault.

Bekijk hier (een gedeelte van) de eerste winter guard show uit 1990 in de CGN Video Vault.

KERSTGROETEN

Door Isabell Muller

Rare tijden, dat weten we inmiddels wel allemaal. Soms mogen we weer wel repeteren en soms ineens helemaal niet. En als we dan wel mogen, dan onder strenge voorwaarden om iedereen veilig en gezond te houden. Zo repeteren we bij Jong Jubal allemaal op aparte locaties.

En dat is voor sommige kinderen niet leuk. Zij hebben misschien nu veel minder contact met hun vrienden omdat die nu net op een andere locatie zitten. Gelukkig is de moderne tijd met ons en kunnen we elkaar nog geregeld een appje sturen, maar dat haalt het toch niet bij het echte contact.

Om de pijn iets te verzachten geef ik hier Jong Juballers de ruimte om elkaar de groeten te doen:

Ik, Jesse, doe een kerstgroet aan heel Jong Jubal, omdat ze een superleuke muziekclub zijn

Ik, Sofie, doe een kerstgroet aan Nena Smouter, omdat ze mijn bestie is en ik haar mis bij de repetities

Ik, Tijn Muller, doe een kerstgroet aan jou Yue, omdat het kan. Groeten Tijn.

Ik, Brian, doe een kerstgroet aan Mitch, omdat het een aardige gozer is.

Ik, Mitch, doe een kerstgroet aan Brian, omdat je aardig bent.

Ik, Liam, doe een kerstgroet aan alle leden, omdat we alle repetities kunnen meemaken.

Ik, Sven, doe een kerstgroet aan oma, omdat ik haar mis.

Ik, Niels, doe een kerstgroet aan oma, omdat ik haar bijna niet zie.

Ik, Floris, doe een kerstgroet aan Tijn, omdat hij nu niet naar de repetities mag komen omdat zijn broer ziek is. Mijn maatje is er nu niet bij, ik vind dat erg jammer.

Ik, Timo, doe een kerstgroet aan Sven en Liam, omdat ze mijn bassdrum maatjes zijn.

Ik, Levi, doe een kerstgroet aan Eyoel, omdat hij verhuisd is naar Amsterdam-Noord.

Ik, Levi, doe een kerstgroet aan mijn overgrootopa, omdat ik hem al 2 maanden niet meer gezien heb en ik wil naar hem toe.

Ik, Douwe, doe een kerstgroet aan Dewi, omdat ze echt een geweldige zus is.

Ik, Luca, doe de groeten aan Lorenzo en Chris, omdat ik ze een hele fijne kerst wens!

KERSTGROETEN

Ik, Stan, doe een kerstgroet aan Cheyenne en Enrico, omdat we vrienden zijn.

Ik, Megan, doe een kerstgroet aan mijn oma, omdat ze veel voor me betekent en ik haar in deze tijd niet veel kan zien.

Ik, Elise, doe een kerstgroet aan mijn vriendinnengroep 'A.N.N.E.'

Ik, Nienke, doe een kerstgroet aan mijn vriendinnengroep 'A.N.N.E.'

Ik, Nisa, doe een kerstgroet aan mijn vriendinnengroep 'A.N.N.E.'

Ik, Ashley, doe een kerstgroet aan mijn tweede familie, de Jong Jubal colorguard.

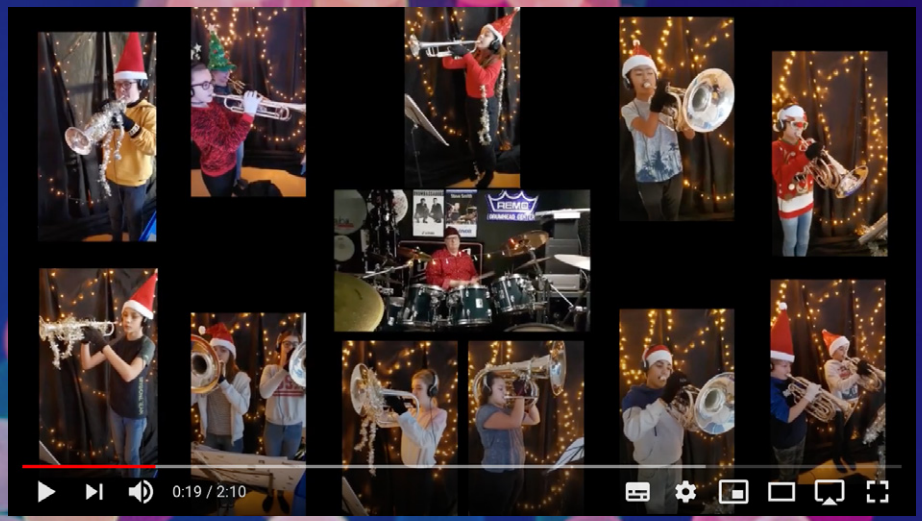

En als speciale kerstgroet, speelt de Jong Jubal hornline een speciale versie van *Jingle Bells!* Bekijk het filmpje op YouTube!

NIEUWE LEDEN STELLEN ZICH VOOR:

Door Stephanie Roggekamp

Milan Baaijens

De opa van Milan zat vroeger bij Jubal en na een oproep in de krant over Jong Jubal Kids wist Milan het zeker. Hij wilde lid worden van Jong Jubal. *"Ik heb altijd van muziek gehouden."* Ondertussen speelt hij vaak op de marimba.

"Lekker muziek maken zonder het gedoe met Corona." Dat is hetgeen waar hij het meest naar uit kijkt. Ondanks corona heeft hij het wel erg naar zijn zin. Het afgelopen seizoen zat Milan al bij de Jong Jubal kids, waardoor hij mocht meedoen met het afsluitende optreden. *"Ik vond dat spannend, maar ook erg leuk!"*

Levi is begonnen bij Jong Wilhelmus Sliedrecht, maar kwam via Jesse bij Jong Jubal terecht. Hij speelt nu in de snareline. Levi heeft hiervoor gekozen, omdat hij het leuk vindt.

Als we vragen waar Jesse het meest naar uit kijkt dan zijn dat de optredens en de gezelligheid. Ondanks het coronavirus heeft hij erg veel zin in het seizoen. *"Daarom hoop ik dat het nog wat gaat worden in deze vervelende tijd."*

Levi van Oord

DROOMINSTRUMENTEN

Door Ciska Trouw

Jubal is er voor jong en oud, zo zijn er ook de Music Kids en Jong Jubal. Ook de Flitsen wil graag alle leeftijden een plekje geven, en daarom mogen de allerrrr jongsten vanaf nu hun Drooominstrument tekenen en insturen!

Er zijn geen grenzen, alles is mogelijk! Laat je fantasie de vrije loop. Geef je Drooominstrument een mooie naam, en wie weet staat jouw Drooominstrument in de volgende Flitsen! Val je niet onder de allerjongste maar wil je wél graag je Drooominstrument tekenen en insturen? Dat mag natuurlijk ook!

Insturen mag naar *flitsen@jubal.org*

Dit is de ***'BaGi'*** van ***Yusra.***
Yusra speelt bariton bij Jong Jubal en de Bagi is een combinatie van een *Ba*riton en een *Gi*taar, want dat zijn twee mooie instrumenten. Hij is niet electrisch, maar volledig akoestisch.

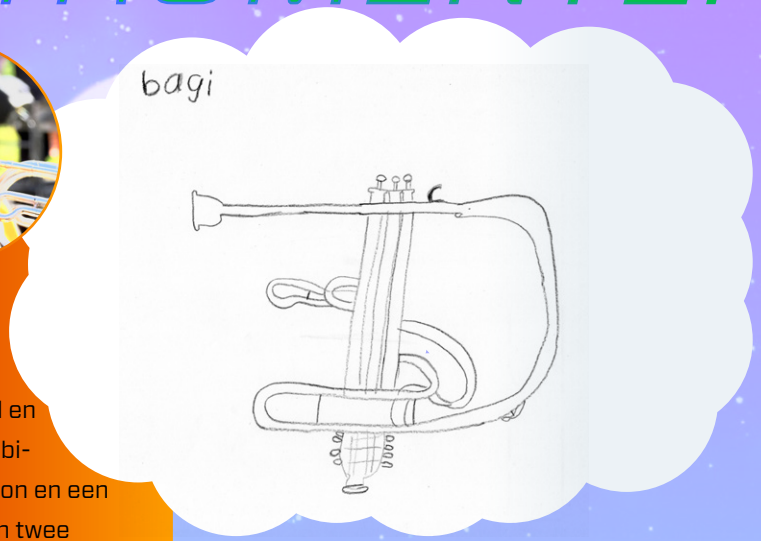

Dit is de ***'Torpigi'*** van ***Melissa.***
Melissa speelt trompet bij Jong Jubal en de Torpigi is een combinatie van een *trompet,* een *piano* en een *gitaar*. Hij is electrisch en er zitten verborgen zonnezellen in om hem automatisch op te laden.

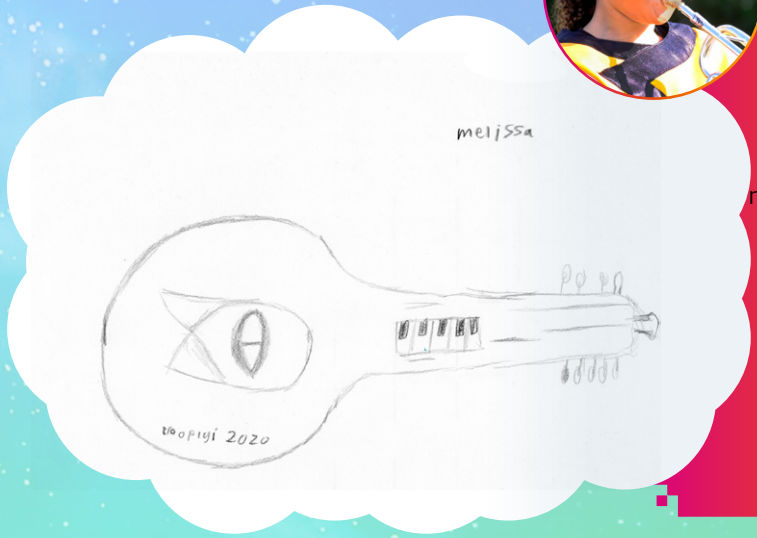

Uyt den Ouden Doosch:

Herinnert u zich deze nog, nog, nog? Deze 'Rubbish-advertentie' verscheen in 1988 in de Flitsen, speciaal voor Jubal Alumni's ***Albert*** (soprano) en ***Jaco Dijkshoorn*** (French Horn). Past mooi bij de rubriek 'droominstrument' van de vorige pagina.

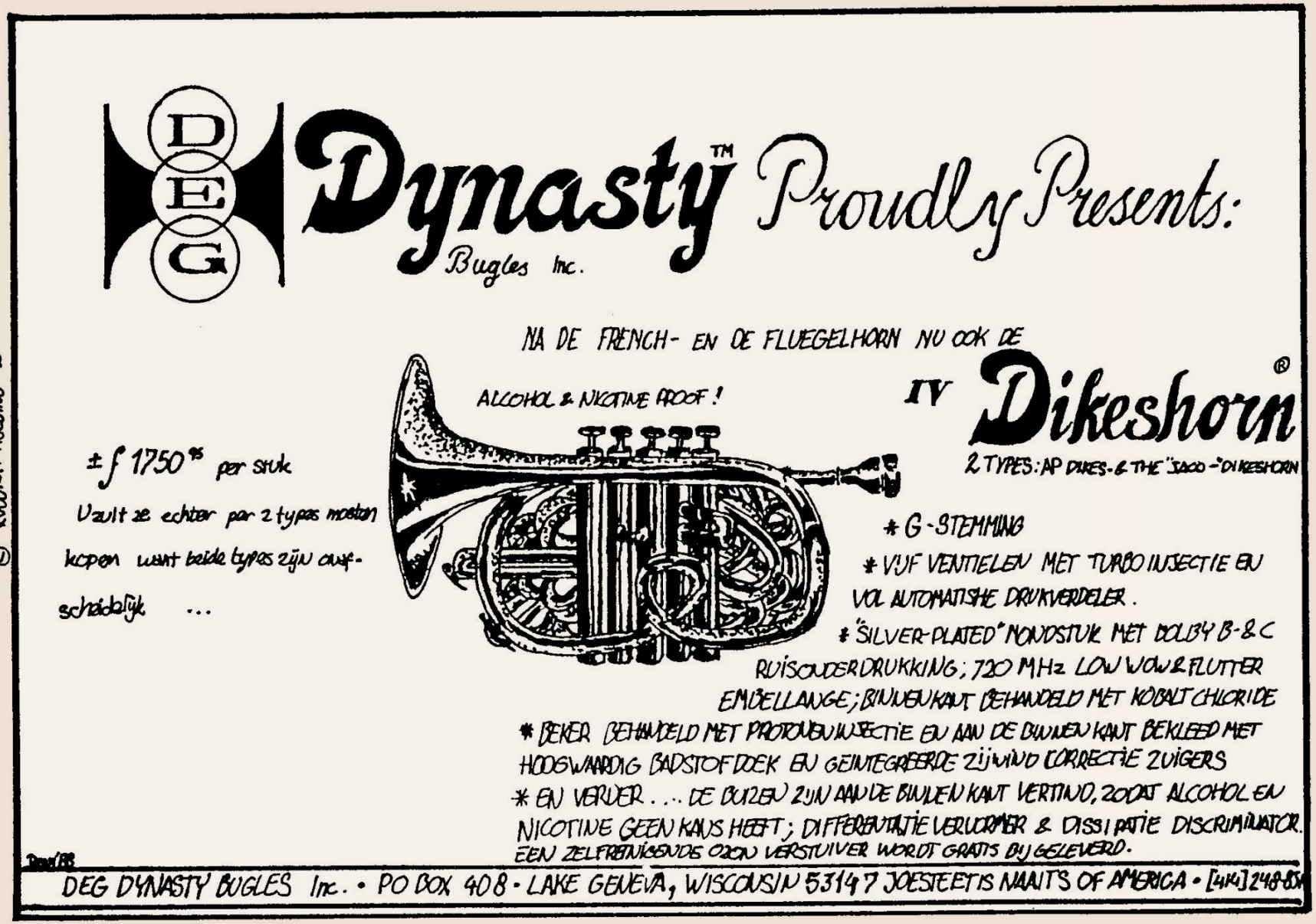

WE NEED YOU!

We hopen dat je hebt genoten van deze tweede editie van de wedergeboorte van ons roemruchte clubblad, de *Jubal Flitsen*. We hebben weer spraakmakende winterseizoenen uit de Jubal geschiedenis willen laten herleven en de ontwikkeling van de winter-programma's in beeld proberen te brengen.

Om deze geschiedenis te laten herbeleven hebben wij dankbaar gebruik kunnen maken van het jubileumboek 'Eeuwig Oranje', diverse oude Jubal Flitsen, de website en onze Social Media-kanalen. Zoals gebleken is niet van elk seizoen alles even goed vastgelegd in foto's en videobeelden. Helaas hebben van de winter guard seizoenen 1985 en 1996 t/m 1998 weinig foto's en geen videobeelden. Ook van de zomerseizoenen in de jaren '80 en '90 eigenlijk maar weinig.

Daarom zijn we op zoek naar jou: *heb jij op zolder oude foto's, VHS-tapes en/of andere bijzonderheden uit jouw Jubal-tijd of uit die van een van je familieleden?* Wij treden graag in contact met jou. Met jouw hulp kunnen we de ruim 110 jaar Jubal-geschiedenis levend houden. Stuur een bericht naar: ***flitsen@jubal.org***

Zodat ook het toekomstige Oranje verleden echt Eeuwig blijft!

AP *Zorgen...*

column

In deze feestmaand wil ik niet met een al te sombere boodschap beginnen, maar wanneer komt het weer goed met onze mooie hobby? Afgelopen seizoen is in duigen gevallen vanwege corona, de wintercompetitie is 'virtueel' en over het nieuwe seizoen in Nederland, Europa of de VS heb ik nog weinig concreets gehoord. Zo vreemd is dat natuurlijk niet, en het is zeker geen verwijt, want dit rampjaar hangt nou eenmaal van onzekerheden aan elkaar vast.

Ja, het DCI congres in oktober gaf iets van duidelijkheid. Maar de sleutelwoorden daar waren vooral; 'uitdagingen, aanpassingen en anders dan andere jaren'. Kortom, zelfs in het almachtige Amerika is het afwachten of het outdoor-seizoen 2021 überhaupt van de grond komt? Zien de leden het wel zitten, hoe kom je aan sponsors, zijn er nog wel stadions en accommodaties te boeken. Alles zal afhangen van het vaccin, komt dat -voor de organisatie van zo'n mega-tournee- nog op tijd?

In Europa hoor je een beetje dezelfde, vage geluiden. De organisaties hebben elkaar gesproken over het seizoen 2021 en zijn tot de conclusie gekomen dat het 'lastig lijkt te worden om verder de gaan met de organisatie totdat er meer informatie is over de maatregelen.' Er wordt al wel begonnen met de planning voor 2022. En er zijn andere ideeën besproken, maar welke dat zijn, is niet bekend gemaakt. Tja, ook dat klinkt allemaal niet te best. Wat moet je ook? Onze hobby is gemaakt voor live-entertainment voor een enthousiast publiek, vergelijkbaar met de theaters en concertgebouwen die met dezelfde problemen worstelen. Wat een ongekende zorgen!

Gelukkig staat Jubal niet helemaal stil. Ik heb begrepen dat de club zich nog meer wil gaan focussen op de indoor-competities, zoals het oude en vertrouwde winter guard, maar ook winds en indoor-percussion. Dat lijkt me een goede ontwikkeling en past meer bij deze tijd: overzichtelijke, kortstondige projecten voor ambitieuze leden. Persoonlijk heb ik er niet zoveel mee. Ben meer van de oude stempel. Gewoon in september met z'n allen in de regen op een sportveld, bam! Maar ik snap dat je in deze tijd, zeker met al dat corona-gedoe, verder moet kijken. Waar ligt de behoefte? Nou, kennelijk dus daar!

Ik heb overigens best warme herinneringen aan al die indoor-evenementen. Die herinneringen komen overigens niet veel verder dan de bar. Dat vond en vind ik nog steeds het enige gezellige onderdeel in zo'n kille en kale sporthal. Potver, wat heb ik daar een hoop plezier en lol gehad. Gezellig mee met de dames (en heren) van de winter guard, zij rechtsaf naar de kleedkamers, wij linksaf naar de tap. Alleen voor het optreden van ons eigen clubbie renden we even snel naar de tribune, als we al niet te laat waren. Niet echt

netjes en sportief ten opzichte van de andere clubs, maar wees nou eerlijk, zo'n hele avond op een keiharde houten bank kijken naar 487 winter guardgroepen in de leeftijd van -5 tot 80? Dat is toch niet te doen. En dan die percussiongroepen, mijn hemel: wat een galmbak!

Wat dat betreft zou ik in dat nieuwe indoor-beleid proberen mee te nemen om ook eens te kijken naar andere indoor-locaties. Kunstmin bijvoorbeeld, daar hebben we vaak met een eigen theatershow gestaan. Of een andere schouwburg? Toch veel leuker dan een sporthal! Of een cool, industrieel congres-centrum. Er is zoveel moois. Maar goed, het moet allemaal wel passen en betaalbaar zijn, dat snap ik. Voorlopig deze ellendige periode maar eens uitzingen. Hoe lang zal het nog duren? Niemand die het weet. Wat we wel weten; 2020 zit er bijna op. 2021 komt eraan, een jaar dat alleen maar beter kan worden. Happy New Year!!!

... maar wees nou eerlijk, zo'n hele avond op een keiharde houten bank kijken naar 487 winter guardgroepen in de leeftijd van -5 tot 80?

uitsmijter:

JUBAL WINDS DESIGN-STAFF
GOOIT HET ROER HELEMAAL OM:

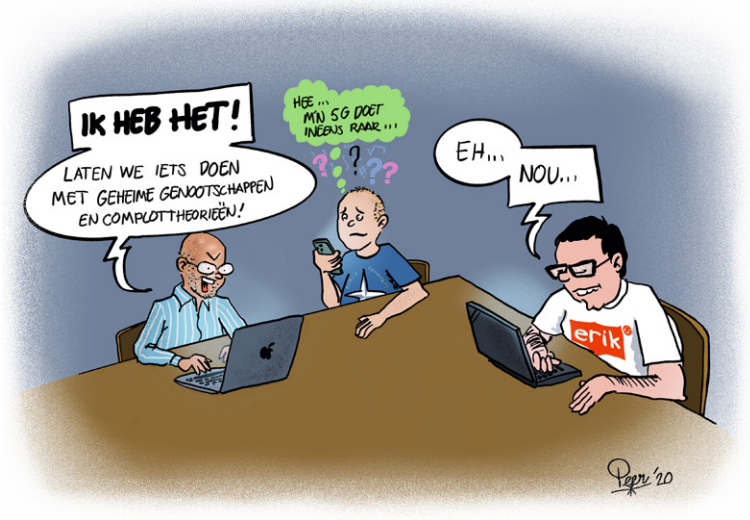

Volgende editie: *(kopijdatum: **1 maart 2021**)*

De volgende Flitsen zal in maart 2021 verschijnen. Daarin kunt u onder andere lezen over de meest memorabele Jubal-momenten van een Jong Juballer, een Juballer en een Jubal alumnus. We brengen 9 jaar voorzitterschap van voorzitter *Hans Kloppert* in beeld en we gaan in op het 85-jarig lidmaatschap (!) van oud-voorzitter *Wim van Bezooijen* in februari '21. Daarnaast uiteraard genoeg grappen en grollen in columns en strips, maar ook voldoende diepgang. Wij kijken al weer uit naar het lente-nummer. U ook?
Houd de website en de social media in de gaten!

Colofon:

Jubal Flitsen
is een magazine van
Jubal Dordrecht

Redactie:
Maarten Walraven
John Franken
Peter Franken
Isabell Muller
Stephanie Roggekamp
Hans Tims
Ciska Trouw
Melvin van der Werf

Hoofdredacteur:
Maarten Walraven

Eindredactie:
Peter Franken

Aan deze uitgave werkten mee:
Milan Baaijen
Erik van Doorn
Ruben Lourens
Levi van Oort
Antoin Peeters
Matthias Smouter
Ronald Venderbos
Frank Vernes
Theo Vink
Ruben Zeldenrust

Met dank aan:
Yusra Abubakar
Tim van de Burgt
Laurent Callemin
Renate Franken-de Bruijn
Larissa Janssen
Melissa Pedroso
Johan van der Werff

Vormgeving/lay-out:
Peter Franken

Illustraties:
Peter Franken

Fotografie Jubal:
Henry van Maanen
Jan Dittmar
Theo Vink
Peter Franken

Fotografie Jong Jubal:
Ingrid van Schelt
Monique Wassink
Maarten Walraven
Larissa Janssen

Videografie:
Jubal Media

Redactieadres:
flitsen@jubal.org

Disclaimer
De inhoud van de Jubal Flitsen is door de redactie met de grootste zorg samengesteld, doch, Jubal aanvaardt geen enkele aansprakelijkheid ten aanzien van mogelijke onjuistheden van het getoonde. Jubal is niet verantwoordelijk voor getoonde content op aan de deze publicatie gekoppelde bestanden.
Ongeautoriseerd of oneigenlijk gebruik van de content of delen daarvan maken inbreuk op intellectuele rechten.
Toestemming tot het gebruik van de inhoud van deze uitgave of delen daarvan op andere publiekelijk toegankelijke plaatsen dient schriftelijk te worden verzocht. Zonder deze schriftelijke toestemming kunt u geen content of delen van deze publicatie gebruiken.
Dit kan via: *flitsen@jubal.org*
© Jubal Dordrecht 2020

FIJNE KERSTDAGEN EN EEN GEZOND NIEUWJAAR!

majestic

MAPEX

ADAMS

Zildjian

EVANS DRUMHEADS

Guard equipment

VIC FIRTH

ZERNICK XYLOSYNTH

EnVision VISUAL PERFORMANCE DESIGN